

GŁOS

KATOLICKI VOIX CATHOLIQUE

Nr 34/2014 (2560) Rok LVI 12.10.2014

*Odezwa Rektora PMK
we Francji do Polonii*

nr 5

Św. Jadwiga Śląska - Patronka pojednania

TYGODNIK POLSKI ZA GRANICĄ
HEBDOMADAIRE DE L'EMIGRATION POLONAISE

1,55 €

Św. Jadwiga Śląska (Katowice - Panewniki)

Dwujęzyczny

Kalendarz Głosu Katolickiego Calendrier de la Voix Catholique

POLSKA MISJA
KATOLICKA
we Francji

GŁOS
KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE

Kalendarz Głosu Katolickiego
Calendrier de la Voix Catholique

POLSKA MISJA
KATOLICKA
we Francji

Defensores Fidei 2015

Defensores Fidei ZAMÓW GO JUŻ TERAZ!

Kalendarz
zamówić można,
wypełniając kupon
zamieszczony
poniżej i wysyłając
go na adres redakcji
„Głosu Katolickiego”
263 bis, rue St-Honoré,
75001 Paris

W Kalendarzu także jego wersja
kieszonkowa (do wycięcia)!

Niedroga francusko-polska
firma pogrzebowa
Tel. 02 31 85 23 66
mówimy po polsku i po francusku
josefa.bazincourt@gmx.fr
POMPES FUNEBRES
INTERNATIONALE POLONIA

SAMI SWOJI
Polskie sklepy spożywcze!
93600 AULNAY SOUS BOIS
23, AV ANATOLE FRANCE
TEL. 01 72 51 62 00
94200 IVRY SUR SEINE
44, RUE LENINE
TEL. 01 70 25 46 62
e-mail: sami.swoi@onet.pl

Spędzamy spokojnie starość
w Domu Polskiego Funduszu
Humanitarnego położonym
w dużym parku nad Loara.
DOŁĄCZ DO NAS.
24, rue de la Mairie, 45740 Lailly en Val

Pasaz handlowy
Madeleine
Najlepsze
Towarzystwo w Polsce!
KAROLINA
Tel. 01 40 15 09 09

KUPON ZAMÓWIENIA KALENDARZA

Proszę o przesłanie mi polsko-francuskiego kalendarza „Głosu Katolickiego” na 2015 rok

Ilość egzemplarzy: _____ w cenie po **4,00 €** (z przesyłką **4,50 €**). RAZEM _____ €

Imię i nazwisko: _____ Telefon: _____

Adres: _____

Dołączam czek (dla „Voix Catholique”) gotówkę

Telegram ze skrzynką pocztową

Zaiskrzyło i... wyalitem światło. No i teraz, po omacku szukam w dolnej szafce komoły... jakiegoś sru-bokreta, żel i nie prawić gniazako, w domu jakby trochę obym, który kiedyś był moim gniazdem rodzinnym i mi jscem na ziemi. Tymczasem wśród szpałgów natrafiam ręką na jakieś stare listy - w szszarżajych kartkach - co ci parły się dziwnym zrządzeniem losu, niszcząc siłę czasu, przez prowadzek i buszujących dzieci. A może kiedyś pejalnie zakami frowałem je tutaj głęboko, by ustrzec za pisane w nich czyny, emoję i ludzi bliskich przed recyklingiem papieru, albo nicością. No i siedzę teraz nad przeszłością zapisaną drobnym maczkiem, albo jej delikatnym piśmem i przygasa światło latarki, i tracę cenną terażnijszość nad rozwikłanymi już dawno w yrokami niebios, historii, i życiorysami dokonanymi. I ze zdziwieniem konstatuję, że jakoś inne myśli i uczucia są tam za pisane, między wierszami, niż odczytywałem je kiedyś, kiedy były pisane i wylane pocztą z wytkną i poleconą. Dzisiaj internet jest tobie inaczaj, pewnie dlatego, że wiem jaka była nasza przyszłość, nietylko w yborach, a kiedy działała Cpatrzność. To poczujące, wiedzą która rzecz już mi się nie przyda, ale daję jakiś wgląd w to jemnicie istnienia. Dlatego warto w wolnej chwili pochylić się nad przeczytanymi już dawno listami... Zwłaszcza, że dzisiaj - w epoce e-maili i innych wirtualnych korepondencji - prawdziwych, papierowych listów prawie już nie ma. I nagle w kurzu natrafiam na list... zakłony, którego widać nigdy nie wysłałem - zaadresowany i z naklejonym znaczkiem, chociaż starym... I poszedłem go wysłać... póki skrzynki pocztowe nie znikną. P.O.

rys. Leszek Biernacki

W NUMERZE MIĘDZY INNYMI:

- | 17 września BIS? – str. 6
- | Gdzie leży Polska? – str. 9
- | Ils ne l'ont pas volley... – str. 11
- | 100 dni spokoju? – str. 13
- | Emigracja blisko rekordowego wyniku – str. 15

„Świętymi bądźcie!” - Jan Paweł II

List Episkopatu Polski na XIV Dzień Papieski - 12 października

1. Potrzeba świętości

(...) Przeżywamy XIV Dzień Papieski pod hasłem „Jan Paweł II – Świętymi bądźcie!” Słowa te zostały zaczerpnięte z Księgi Kapłańskiej, gdzie Pan Bóg nawołuje: „Bądźcie, więc świętymi, bo Ja jestem święty!” (Kpt 11, 45). Wezwanie do świętości jest jedną z przewodnich myśli Starego i Nowego Testamentu oraz fundamentalną troską Kościoła o każdego z nas.

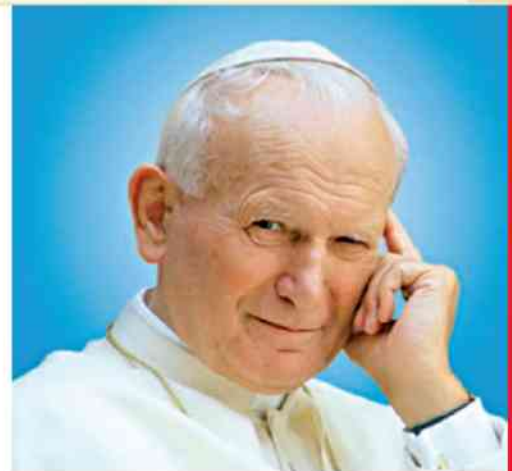
Świat różnie pochodzi do świętości. Jest ona tematem z jednej strony obcym współczesnej mentalności, a z drugiej niezwykle pożądanym. Niektórzy zdają się nie interesować świętością w ogóle, czasem odrzucają ją, jako niemożliwą do osiągnięcia lub nawet niepotrzebną. Tymczasem Jan Paweł II przekonywał, że świętość jest głębokim, choć czasem nieuświadomionym pragnieniem czło-

wieka oraz odpowiedzią na wiele nurtujących nas problemów.

Niewątpliwie dążąc do świętości powinniśmy unikać wszystkiego, co ją wypacza. Nie można ograniczać świętości jedynie do praktyk pobożnych. Trudno ją odnaleźć także w postawie ucieczki przed życiem, odpowiedzialnością czy światem. Świętość to nie tylko troska o piękno własnego człowieczeństwa, ale to więź z Bogiem oraz bohaterskie niekiedy otwarcie się na człowieka. Zamieńmy tę teoretyczną refleksję na przykład świętości Jana Pawła II.

2. Jan Paweł II o świętości

Jak zatem rozumiał świętość Jan Paweł II? Do jakiej świętości wzywa nas dzisiaj? „Świętość stanowi kres drogi nawrócenia” – mówił Papież – „jest pielgrzymowaniem do Boga. Dlatego naśladowanie Jego świętości, nie

jest niczym innym niż przedłużaniem historii miłości, szczególnie względem ubogich, chorych i potrzebujących” (por. Ecclesia in America, nr 30). Fundamentem naszej świętości jest Bóg – jedyny prawdziwie Święty! On kształtuje nasze serca według Serca swego Syna. Jest to droga pokory, prostoty i ubóstwa, która sprawia, że jesteśmy wolni i szczęśliwi.

ciąg dalszy na str. 8

ZAPRENUMERUJ „GŁOS KATOLICKI”

W prenumeracie będziesz otrzymywał „Głos...” bezpośrednio do domu wcześniej i taniej.

Imię i nazwisko: _____ Rok (56,60€) Pół roku (30,30€) Miesiąc (5€)

Adres: _____ Przyjaciele „Głosu...” (69,60€) PDF/e-mail (49,90€)

Telefon: _____ Zaznacz tutaj jeśli jest to Twoja pierwsza prenumerata i wygraj 2 dodatkowe darmowe miesiące abonamentu!

Czeki prostym wystawiać na
Głos Katolicki – Voix Catholique
263 bis, rue St-Honoré, 75001 Paris;

Konto we Francji: CCP 12 777 08 U Paris – Voix Catholique/Głos Katolicki
Prenumerata w Belgii: ks. B. Dejneka – rue Jourdan 80, 1060 Bruxelles – CCP 000-1637856-1
w Niemczech: Głos Katolicki – Commerzbank Hannover – BLZ 250 400 66 – konto n°791177900

LITURGIA SŁOWA

XXVIII Niedziela zwykła Rok A

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 25, 6-10a

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. Zedrze On na tej górze zastonę, zapuszczoną na twarzy wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody. Raz na zawsze zniszczy śmierć. Wtedy Pan otrze łzy z każdego oblicza, odejmie hańbę swego ludu po całej ziemi, bo Pan przyrzekł. I powiedzą w owym dniu: „Oto nasz Bóg, Ten, któreśmy zaufali, że nas wybawi; oto Pan, w którym złożyliśmy naszą ufność: cieszymy się i radujemy z Jego zbawienia! Albowiem ręka Pana spocznie na tej górze”.

PSALMRESPONSORYJNY

Refren: Po wieczne czasy zamieszkać u Pana

DRUGIE CZYTANIE

Flp 4, 12-14. 19-20

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian

Bracia: Umieć cierpieć biedę, umieć i obfitować. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać niedostatku. Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia. W każdym razie dobrze uczyniliście, biorąc udział

w moim ucisku. A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi wspólnie w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę. Bogu zaś i Ojcu naszemu chwata na wieki wieków. Amen.

EWANGELIA

Mt 22, 1-14

Słowa Ewangelii wg św. Mateusza

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: „Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Postać, więc swoje stugi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Postać jeszcze raz inne stugi z poleceniem: «Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę: woły i tuczne zwierzęta pobite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę». Lecz oni zlekceważyli to i poszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa; a inni pochwycili jego stugi i znievažywali ich, pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Postać swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: «Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie, więc na rozstajne drogi i zaproszcie na ucztę wszystkich, których spotkacie». Studzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala zappełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka nieubranego w strój weselny. Rzekł do niego: «Przyjacielu, jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego?» Lecz on oniebiał. Wtedy król rzekł sługom: «Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzućcie go na zewnątrz w ciemności. Tam będzie płacł i zgrzytał zębów». Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych”. □

Sięgajcie po Świętość

Sluchając dzisiaj jszych czytań możemy rozmarzyć się i niestety od Jezusa bardzo szybko przejść do jedzenia. Prorok Izajasz przedstawia nam taki kolorowy i wręcz smakowity opis potraw i całej zastawy na stole, aż serce rwie się, by przyim stole zasiąść. Nieważne nawet czy znam zebranych tam gości czy też nie.

Kto z nas nie chciałby załapać się na dobrą imprezę obfitującą w mięso, jak mówi autor. Niektórzy zapewne uśmiechają się w duchu słysząc hasło „najwyborniejsze wino”. Uczta, którą szykuje Pan na górze Syjon, bo o niej jest mowa, jest ucztą dla wybranych i Jemu wiernych. Tych, którzy Mu zaufali (...).

Każdy z nas bywa na weselach. I wiemy, jaki ogrom pokarmów jest szykowany na to wydarzenie. Tymczasem mamy tutaj do czynienia z weselem syna królewskiego. Nie może być ono skromne. Ale także i musi mieć odpowiednią rangę. Byle, kogo na takim weselu nie spotkamy. To muszą być sami znamienici goście. Osoby z najwyższej półki. A skoro tak, to i potrawy pewnie zostały przygotowane przez najwybitniejszych kucharzy w całym królestwie.

Dwa obrazy uczty. Jednak każdy z tych obrazów niesie ze sobą inny sposób zachowania się zaproszonych gości. Opis Starego Testamentu pokazuje radość ucztyjących. Mają świadomość obecności pośród nich samego Pana. Tego, któremu zaufali. Możecie wyobrazić sobie taki wypad z przyjacielem, któremu jesteście w stanie opowiedzieć całe swoje życie, najważniejsze tajemnice. Ze świadomością, że Cię nie zawiedzie. Radość rozsada zgromadzonych tam ludzi. Każdy z nas chciałby tam być. Nie ma, co udawać, że niby tacy odporni jesteśmy.

U św. Mateusza natomiast, mamy dramat

wesela. Goście stwierdzili, że ta impreza nie jest dla nich. Odrzucili zaproszenie szukając tak naprawdę banalnych wymówek. Kto z was wybrałby pracę na polu, w kurzu, upale, zlanym potem, albo, kto z was woląłby iść i martwić się jakimiś problemami handlowymi, a odrzuciłby zabawę weselną? Nie do pojęcia. Ale prawdziwe. Inni wzgardzając zaproszeniem zabili stugi. Pokazali, że nie dość, że ich to wesele nie interesuje, to jeszcze są wręcz wrogo nastawieni do całej tej sprawy. Można by powiedzieć, że jakaś chora zazdrość opanowała ich serca. Człowiek czasem potrafi nie dość, że odmówić pomocy, to jeszcze zaszkodzić drugiemu, aby się przypadkiem nie dorobił czegoś więcej. Kara za ich czyn była sroga. Król się zemścił. Zlikwidował niewdzięcznych. Znalazł sobie innych gości.

Oba opisy uczty są swoistego rodzaju obrazem Boga. I o ile pierwszy opis Boga jest nam bardziej przystępny, bo to obraz troskliwego Ojca, który wszystko chce uczynić dla swoich dzieci, o tyle drugi obraz na pierwszy rzut oka budzi lęk. Bo oto pojawia się Bóg mściwy. Ale czy na pewno? To raczej Bóg, który bardziej troszczy się o swojego syna niż pragnie zemsty.

Obydwa czytania prowadzą nas przed Boga, który pierwszy wychodzi z zaproszeniem do człowieka. Zaproszenie to ma każdego z nas doprowadzić do świętości (...).

Ty i ja możemy wybrać się na weselną

uczta, albo o niej zapomnieć. Św. Jan Paweł II, którego dzisiaj przywołujemy, jako szczególnego orędownika, marzył o „erze ludzi świętych”. Sam dał nam przykład. Nie odrzucił zaproszenia Boga do świętości, ale też sam się nie wynosił, lecz pokornie szedł prostą drogą wiary. Wybrał ucztę na Syjonie, przy swoim przyjacielu Jezusie.

Bóg posyła do naszych serc wystanników z zaproszeniem. Co ich może zabić? Może a nie musi. Może ich zabić nasza wybujała wyobraźnia o sobie samym, o własnych możliwościach. Dzisiaj nie jest modne, by przyznać się do jakiejś ograniczoności, że czegoś nie potrafię, albo nie umiem. Dzisiaj modne jest umieć wszystko, a nawet jak nie umiem to się nie przyznawać. A już mówić, że Pan Bóg mi coś dał, uważane jest za wielkie nieokrzesianie. Na szczęście jest wielu młodych ludzi, którzy potrafią odnieść swoje życie do Boga (...).

Pomyśl jeszcze raz o uczcie, na którą codziennie otrzymujesz zaproszenie. Może przyszła pora, by już tego zaproszenia kolejny raz nie odrzucać? □

ks. Mariusz Chamerski
Fundacja Dzieło Nowego Tysiąclecia

Pomnik Św. Jana Pawła II w Paryżu!

Odezwa Rektora Polskiej Misji Katolickiej we Francji do Wiernych przed uroczystością poświęcenia statuy Św. Jana Pawła II

Drodzy Rodacy! Pragnę podzielić się z Wami radosną wiadomością.

Po wieloletnich, trudnych staraniach wielu osób, duchownych i świeckich, otrzymaliśmy od władz Paryża pozwolenie na umieszczenie Pomnika św. Jana Pawła II – największego z Polaków – w bardzo ważnym miejscu stolicy Francji, na skwerze Papieża św. Jana XXIII, obok katedry Notre Dame. W miejscu historycznym, które co roku odwiedzają miliony turystów ze wszystkich zakątków świata.

Myślę, że ta piękna Statua przedstawiająca Świętego Jana Pawła II, wykonana przez rzeźbiarza Zgraba Cereteliego, prawosławnego Rosjanina, gruzińskiego pochodzenia, który ofiarował swe dziecko naszej, Polskiej Misji Katolickiej we Francji, będzie, nie tylko dla wierzących, przedmiotem zadumy i medytacji nad nauczaniem polskiego Papieża.

Na cokole Statuy wyryto słowa wyjęte z Jego nauczania:

- „Bracia i Siostry, nie bójcie się przyjąć Chrystusa. Nie bójcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi, Jego zbawczej mocy. Chrystus wie, co nosi w swoim wnętrzu człowiek. On jeden to wie” (fragment homilii z 22 października 1978 r. z Placu Świętego Piotra); - „Nie wojnie! Wojna nigdy nie jest nieuchronna! Wojna zawsze jest porażką ludzkości” (fragment przemówienia do korpusu akredytowanego przy Stolicy Apostolskiej – 13 stycznia 2003 r.); - „Nie ma pokoju bez sprawiedliwości, nie ma sprawiedliwości bez przebaczenia” (fragment homilii, Rzym 1 stycznia 2002 r.).

Na frontonie pomnika przeczytamy: „Święty Jan Paweł II: 18.5.1920 Wadowice Polska – 21.4.2005 Watykan”.

Cieszymy się i dziękujemy Opatrzności Bożej za otrzymaną zgodę władz, bo wiemy kim był św. Jan Paweł II. Nie ma wystarczających słów, by opisać to co dał On Kościołowi, światu i nam osobiście! Był pielgrzymem do tyłu ludów i narodów, a jednocześnie pielgrzymem do ludzkich serc! Był Papieżem wielkich przemian w świecie i w Ojczyźnie naszej. Papieżem wielkiej modlitwy i wielkiego cierpienia. Ojcem rodzin, dzieci, młodzieży! Polakiem z krwi i kości tak głęboko zakotwiczonym w dziejach i kulturze swojego Narodu. Bez Jego wiary, modlitwy i miłości Ojczyznę nie byłoby „Solidarności”, która przyniosła wolność Polsce. Wskazywał On jednocześnie, że Jezus jest pewną drogą wiodącą do wolności i niepodległości, drogą bez przemocy i militarnej agresji. Był głosi-cielem Orędzia Fatimskiego i Miłosierdzia Bożego. Jak dobry Pasterz służył czło-

wiekowi, wskazując mu drogę, broniąc go przed niebezpieczeństwami, pochylał się nad nim z miłością. Umacniał nas, swoich Rodaków w wierze, budził nadzieję, uczył jak żyć, jak kochać ojczyzny dom, jak bronić odzyskanej wolności. Jeździł do wszystkich, rwał się do ludzi, a później świat idzie do Niego, idzie z potrzeby serca, z miłości i wdzięczności. Gdy nie mógł już iść do ludzi, to ludzie, z Ewangelią i modlitwą, przyszedli do Niego, tak licznie i spontanicznie, i to bez względu na przekonania religijne. A dziś idą do Jego grobu, idą do Świętego ze swoimi prośbami!

Po kanonizacji, 28 kwietnia 2014, na placu św. Piotra została odprawiona Msza św. dla Polaków, pod przewodnictwem kard. Angelo Comastriego. Oto jego wzruszające słowa o św. Janie Pawle II:

„...zaledwie dziewięć lat temu, wielu z nas było tutaj, na tym placu, aby oddać ostatni hołd Janowi Pawłowi II. Nasze oczy, mokre od łez, patrzyły zdumione – pamiętacie to? – Obserwowały Ewangeliarz leżący na prostej dębowej trumnie, umieszczonej w centrum Placu przed Bazyliką. Nagle wiatr, ku zdumieniu wszystkich, zaczął przewracać karty Księgi. Wszyscy zastanawialiśmy się wówczas – kim był Jan Paweł II; dlaczego tak bardzo Go kochaliśmy? Niewidzialna ręka przewracająca karty Ewangeliarza zdawała się mówić – odpowiedź jest w Ewangeli! Życie Jana Pawła II było nieustannym postępowaniem Ewangelii Jezusa, i za to Go kochaliśmy. Rozpoznaliśmy w Jego życiu wieczną Ewangelię. Ewangelię, która siała światło i nadzieję wielu pokoleniom chrześcijan”.

Cieszymy się, że temu świętemu Papieżowi, z rodu Polaków, udało nam się w takim ważnym miejscu postawić Pomnik, który będzie przez stulecia przypominał Jego postać.

Nie dziwcie się więc, że chcemy, aby uroczystość odsłonięcia i poświęcenia Statuy wypadła jak najpiękniej! Aby udział w niej Polaków był imponujący! Przecież to nasz Rodak! Przez nasze masowe uczestnictwo w tej ważnej uroczystości okażemy naszą narodową jedność, polską wspólnotę, naszą miłość, naszą wdzięczność Bogu za tego wielkiego Świętego! Niech nasz liczny udział będzie obowiązkiem serca każdego, kto czuje się częścią naszej polskiej wspólnoty!

Zapraszam zatem wszystkich bardzo serdecznie!

Spotkajmy się razem 25 października 2014 r. o godz. 10.30 – najpierw na Mszy św. w katedrze Notre-Dame, którą odprawi J.E. kard. André Vingt-Trois, arcybiskup Paryża

a współkoncelebrować będą zaproszeni księża biskupi i kaptani, a następnie, po zakończeniu Eucharystii, na uroczystości poświęcenia Statuy. Przyniesmy ze sobą polskie i papieskie flagi!

Czekając na to radosne, historyczne wydarzenie i Wasze w nim uczestnictwo, zwróćmy się z modlitwą do św. Jana Pawła II:

„Święty Janie Pawle II bądź wciąż naszym przewodnikiem na drogach wiary, nadziei i miłości. Wspomagaj nas, z domu Ojca, byśmy nie błądzili i, tak jak Ty, dotarli do tego Domu, przygotowanego przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.

Na ręce Twoje, Królowo Polski, składamy dziękczynienie za kanonizację Jana Pawła II, naszego Przewodnika i za tę Statuę świętego Papieża, która ma stanąć w tak godnym miejscu Paryża. Zanieś to nasze dziękczynienie przed Boży Tron, bo... On był cały Twój”.

Ks. inf. Stanisław Jeż
Rektor Polskiej Misji Katolickiej
we Francji

17 września BIS ?

3 września 1939 roku alianci w wypowiedzieli III Rzeszy wojnę. Mija mama, która jako dziewczynka uciekała z Gałkówek pod Łodzią do Brzezin czekała, że na niebie pojawią się polskie samoloty, albo francuskie.

Wszem pojawiły się. Ale nurkowały nad jej głową i uciekinierów te z czarnymi krzyżami na skrzydłach. Mersechmittu ciężki jak Ruscy „po wsiem”. A tymczasem nad Sekwaną, w dwa dni po przystąpieniu Francji do wojny u boku Polski, Maurice Chevalier był łaskaw zakrzyknąć, że „należy otworzyć kabarety bo Paryż musi żyć”. No i otworzyli kabarety by już wkrótce mogli pojawiać się tam żołnierze w mundurach SS i Wehrmachtu.

Wydawało się, że po pół wieku pokoju wojenna historia się nie powtórzy. Polacy wielkie nadzieje wiązali z Sojuszem Północnoatlantyckim. Tym bardziej, że co jakiś czas nad Wisłą odbywają się manewry z udziałem kilku państw NATO, że amerykańscy chłopcy ćwiczą na naszej ziemi, nad którą latają F16. Byłoby fajnie, gdyby nie odwieczny wróg, który zżera duszę. Kreml został ostatnią dyktaturą XVIII-wieczną w Europie, udowadniając, że jednak nie należy do Starego Kontynentu, a granica między europejskim a azjatyckim myśleniem z innej epoki nie przebiega na Uralu, lecz zupełnie gdzieś indziej – w umysłach Rosjan. To dla nich Putin, postać odrażająca, zimna i zła jest wzorem moralnym, modelowym przywódcą. W Rosji i w mentalności mieszkających tam ludzi niewiele się zmieniło od czasów carów i bolszewików, skoro w dalszym ciągu mają hymn

na sowiecką melodię, skoro sierp i młot wciąż widnieje w logo ich narodowych linii lotniczych, a elitarnej jednostce nadaje się imię Feliksa Dzierżyńskiego, jednego z największych oprawców w dziejach świata. I oto teraz, gdy car na Kremlu znów zagraża porządkowi i pokojowi w Europie, gdy wyciąga rękę po nieswoje, po Ukrainę, Mołdawię i Gruzję, zachodnia demokracja drepcze w miejscu. Lwy salonowe w Waszyngtonie, Paryżu, Londynie i Berlinie zalegają w wygodnych fotelach i z podkulonymi ogonami stroszą grzywę marząc o tym, że gdy otworzą mocno zaciśnięte powieki to wszystko wróci do normy. Nie wróci. Będzie gorzej. Typy spod czarnej gwiazdy w rodzaju Putina znają tylko jeden argument – siłę. Kompromis dla Rosjan to nie przejaw negocjacyjnych mądrości lecz słabości. Podobnie jak i cała ta demo-

Z KRAJU

- Prezydent Komorowski złożył wizytę w Portugalii, gdzie brał udział w X Spotkaniu Prezydentów Państw Grupy Arraiolos. Tematem tegorocznego spotkania była m.in. energetyka i imigracja.
- Wcześniej prezydent Komorowski bawił w Nowym Jorku, gdzie brał udział w 69. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych. Przy tej okazji polonijna pikietka zadawała Komorowskiemu pytania o katastrofę w Smoleńsku.
- Sejm przegłosował kandydaturę Sikorskiego na stanowisko marszałka. 233 posłów było za, 143 przeciw. Radziszewska z PO została nowym wice-marszałkiem.
- Sejm RP w specjalnej uchwale potępił akty ludobójstwa chrześcijan i innych mniejszości religijnych, dokonywane przez terrorystów z tzw. Państwa Islamskiego. Posłowie wyrazili solidarność z prześladowanymi w północnym Iraku i Syrii.
- W Sejmie odbyła się dyskusja nad projektem ustawy ratyfikującej szkodliwą konwencję o tzw. zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, która m.in. wprowadza definowanie kulturowe i społeczne ptc. Prace nad ustawą po raz kolejny odroczone o 2 tygodnie.
- Minister infrastruktury Wasiak zwrócił odprawę, którą otrzymała w PKP, a Ostachowicz, dotychczasowy doradca premiera Tuska, nie zasiadł w Zarządzie PKN Orlen. To skutek społecznego oburzenia, po ujawnieniu wysokości odprawy i zarobków ludzi z kręgów władzy.
- W Warszawie odbyły się obchody 75. rocznicy powstania Polskiego Państwa Podziemnego. W uroczystości zorganizowanej pod pomnikiem Polskiego Państwa Podziemnego i Armii Krajowej udział wzięli m.in. przedstawiciele władz państwowych i miejskich oraz kombatanów. Polskie

- Państwo Podziemne było instytucją unikatową na skalę całej okupowanej Europy
- Armia znacznie zwiększa liczbę osób, które powołuje na obowiązkowe ćwiczenia. Zapewnia się jednak, że nie ma to związku z konfliktem na Ukrainie.
- Na kilku poligonach w kraju i na Bałtyku odbywały się największe tegoroczne ćwiczenia wojskowe – «Anakonda». Brało w nich udział 12,5 tys. żołnierzy, w tym 750 z zagranicy.
- BBN objął patronatem ćwiczenia organizacji paramilitarnych, które chcą odbudować „Armię Krajową” jako siłę obrony terytorialnej.
- Bolesław Kontrym ps. Żmudzin to kolejny żołnierz AKJ, którego udało się zidentyfikować po ekshumacjach na Wojskowych Powązkach. Kontrym był oficerem Policji Państwowej w II Rzeczypospolitej, majorem Wojska Polskiego, cichociemnym i oficerem AK zamordowanym przez UB w 1953 r. Kolejne osoby, które udało się zidentyfikować po ekshumacjach na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach to Dionizy Sosnowski (łęcznik z Londynu zrzucony do kraju w 1952 r.), Zygmunt Szymanowski (wileńska AK), mjr Ludwik Jan Świder (przechwycony przez Sowietów w Berlinie), Aleksander Tomaszewski (oficer Okręgu Wileńskiego AK), Julian Czerwiakowski (NSZ), Bolesław Częścik (NSZ, WiN) i Stefan Głowacki (wileńska AK). Cześć ich pamięci!
- Wg GUS w 2013 r. liczba Polaków przebywających za granicą ponad trzy miesiące zwiększyła się o 70 tys., do 2,2 mln. Emigracja znowu osiąga rekordowe wyniki.
- Po strajku górników podpisano porozumienie ws. kopalni Kazimierz-Juliusz. Ostatnia kopalnia Zagłębia Sosnowieckiego miała zakończyć wydobycie we wrześniu. Dokument zapewnia m.in. prze-

- dlużenie działania kopalni i gwarantuje pracownikom zatrudnienie w przyszłości w innych zakładach.
- Wg informacji dziennikarza Nisztor Telewizja Polska jako pierwsza otrzymała nagrania polityków z restauracji Sowa i Przyjaciele (tzw. „afera podstuchowa”), ale nie zdecydowała się na ich publikację. Tacy „odpowiedzialni”, czy raczej posłuszni władzy?
- W Siedlcach odstonięto pomnik Lecha Kaczyńskiego. Rzeźba przedstawia tragicznie zmarłego w katastrofie smoleńskiej prezydenta, który prawą dłoń wskazuje na trzy książki z napisem Bóg, Honor, Ojczyzna.
- Sojusz Północnoatlantycki nominował b. komendanta Akademii Obrony Narodowej gen. Packa na doradcę ds. reformy wojskowego systemu edukacyjnego Ukrainy przy tamtejszym ministrze obrony.
- Placówka dyplomatyczna Rosji blokuje usunięcie trzech szczecińskich pomników poświęconych żołnierzom sowieckim.
- W łupkach coraz mniej łupie... Liczba firm poszukujących ropy i gazu w polskich skałach łupkowych systematycznie spada. Dwa lata temu łupkowych koncesji było u nas 115, obecnie – 69. W tym roku wykonano tylko 13 odwiertów, a z kraju ubyło ostatnio 5 zagranicznych firm, które się tym zajmowały. W ocenie wielu specjalistów powodami spowolnienia łupkowych inwestycji w Polsce są regulacje prawne i ograniczenia biurokratyczne.
- Iwona Sulik została nową rzeczniczką rządu. Szybko okazało się, że jej córkę zatrudniono w państwowym koncernie PGE. Premier Kopacz prowadzi politykę antyemigracyjną i ułatwia pracę młodym, żeby nie wyjeżdżali z kraju?
- Raport NIK mówi, że blisko połowa środków na wsparcie dla uczniów, tzw. „wyprawki szkolne”, nie została przez MEN i gminy wykorzystana. □

kracja nie warta funta kłaków. Putin wyciągnął tapy po Ukrainę. Zachód milczy. Na tym się apetyty byłego szpiega KGB nie kończą. Polska i państwa bałtyckie, które z niepokojem patrzą na plany Francji chcącej sprzedać Rosji dwa super nowoczesne helikopterowce, przeznaczone nie do działań obronnych lecz zaczepnych, agresywnych, miały nadzieję, że „na to” poradzi coś NATO. Spotkanie przywódców państw Sojuszu Północnoatlantyckiego w Newport w Walii zdawało się potwierdzać, że to nie są czcze mrzonki. Ma powstać „szpica” czyli jednostka szybkiego reagowania, która byłaby w stanie błyskawicznie odpowiedzieć na agresywne zakusy sąsiadów Polski i państw bałtyckich, czyli ze strony Rosji. I oto niemiecki tygodnik „Der Spiegel”, powołując się na dobrze poinformowane źródła, stwierdza, że to co politycy ustalili w Walii nie jest warte funta kłaków, bo fachowcy czyli wojskowi, dowódcy NATO, europejczyści i amerykańscy są zdania, że jest to misja niemożliwa do spełnienia. Ich zdaniem, aby taka jednostka była zdolna do reakcji w ciągu 48 godzin, to żołnierze musieliby spać w mundurach z bronią u nogi. Najwyższy w hierarchii wojskowych USA generał Martin Dempsey uważa, że taka „szpica” to pomysł wysany z palca i zupełnie odbiegający od rzeczywistości. Głównodowodzący NATO w Europie generał Philip Breedlove miał odpowiedzieć swemu koledze, że jak ten ma wątpliwości to niech je zgłosi do sekretarza stanu lub obrony USA, bo to oni podejmowali takie decyzje. W NATO się kłóć a na Kremlu zacierała ręce z radości, bo przecież w Moskwie zawsze obowiązywała zasada, że im bardziej wrze w obozie przeciwnym tym lepiej.

Oliwy do ognia dołączyła niemiecka minister obrony, która stwierdziła, że jej kraj nie będzie w stanie wypełnić zobowiązań wobec

Sojuszu, szczególnie w odniesieniu do lotnictwa, gdyż Bundeswehra ma wprawdzie 200 tysięcy żołnierzy (tylko nieco mniej niż zaprowadzający w Europie porządek po II wojnie światowej Amerykanie), ale armia przechodzi restrukturyzację i broni nie ma.

Rosja pompuje w swoje siły zbrojne ile się da. Europa tnie budżet na sprawy obronne ile może, bo gospodarka europejska drepce w miejscu i nie widzi bloków startowych, z których mogłaby wyprysnąć do przodu. Bez dynamicznego rozwoju gospodarczego trudno będzie utrzymać program, i tak w tej chwili rachitycznych, sankcji wobec Rosji. Najlepiej byłoby wziąć gumkę i wymazać ten kraj z mapy świata. I tak zdają się robić zachodni eksperci wojskowi. Ale tak się nie da. Przemykanie oczu na agresywny apetyt Putina wyciągającego łapska po cudze nie bez kozery przypomina sytuację jaka panowała w Europie po zajęciu przez Hitlera Austrii i zagarnięciu Czechosłowacji. Amerykanie powoli wycofują się z naszego kontynentu. Na ich miejsce ruchem petzającym wkracza rosyjski moloch mający tyle wspólnego z demokracją co bidet ze sławką. Czy Amerykanie dlatego opuszczają Europę, że ich prezydent korzeniami tkwi w Afryce i dlatego się stąd wycofują, by po raz trzeci ratować europejskie meble po kolejnej pożodze? Czy czeka nas lawina deklaraty i protestów po tym jak rosyjskie czotgi i „zielone ludziki” przekroczą Bug? Czy klubowe fotele zachodnich przywódców zaczną parzyć ich siedzenia dopiero wtedy gdy rosyjska flaga załopocze nad Loarą i Tamizą a w szkołach zostanie obowiązkowo wprowadzony język Majakowskiego? Jak ktoś zaczyna cierpieć na krótkowzroczność to musi iść do okulisty. Tylko kto tu może wystąpić w roli lekarza? Doctor Who? □

Marek Brzeziński

ZE ŚWIATA

Opr. B.D.

- Rosja nie przestrzega zasad rozejmu, a między narodowi inspektorzy nie są w stanie kontrolować granicy między Ukrainą i Rosją. Mimo łamania umów, rozejm jednak trwał nadal.
- Prezydent Poroszenko polecił rządowi Ukrainy przygotowanie dokumentów na temat „tymczasowego zamknięcia” granicy z Rosją „dla ruchu pieszo, samochodowego i morskiego”. Jednocześnie rząd chce wzmocnić współpracę z NATO i prosić USA oraz Wielką Brytanię o pomoc wojskową. Prezydent Ukrainy po raz kolejny odrzucił też możliwość federalizacji kraju.
- Prezydent Ukrainy zapowiedział realizację ponad 60 reform i programów specjalnych, w ramach tzw. planu „Strategia 2020”. Jego celem jest przystosowanie państwa do standardów obowiązujących na Zachodzie.
- Podczas ukraińskiej demonstracji patriotycznej, zorganizowanej w odpowiedzi na próbę zwolnienia akcji prorosyjskich separatystów, obalono pomnik Lenina stojący na głównym placu Charkowa. 8,5 metrowy posąg spadł z postumentu po 4 godzinach obalania. Po obaleniu monumentu szef charkowskiej administracji wydał rozporządzenie «O uregulowaniu sytuacji wokół pomników totalitaryzmu».
- Państwa bałtyckie informują o dużym nasileniu prowokacyjnych działań lotnictwa wojskowego Rosji co wzmagają napięcie w regionie.
- Unijny komisarz ds. energetyki Oettinger poinformował w Berlinie, że Ukraina spłaci Gazpromowi 2 mld\$ gazowego długu, a kolejne 1,1 mld\$ dopłaci do końca roku.
- Szefowa mińskiego Biura Unii Europejskiej Mora zaapelowała do Białorusinów by... wspierali swojego prezydenta. Po oburzeniu opozycji

tłumaczyła, że chodziło jej o poparcie Łukaszenki w kwestii... ukraińskiej.

- We Francji UMP odzyskała przewagę we francuskim Senacie. Do izby wyższej weszło też po raz pierwszy w historii dwóch deputowanych FN.
- Rząd Hiszpanii nie zgodził się na przeprowadzenie w Katalonii konsultacji dotyczących niepodległości tej prowincji i zwrócił się oficjalnie do Sądu Konstytucyjnego, aby uznał je za nielegalne. Tymczasem szef autonomicznych władz katalońskich podpisał dekret o zorganizowaniu takiego referendum 9 listopada.
- Premier Hiszpanii Rajoy zrezygnował z planów ograniczania prawa do zabijania nienarodzonych. Rezygnacja ma związek z obawą o przegranie wyborów. Hiszpania pozostaje nadal jednym z państw o najbardziej liberalnych zasadach dostępu do aborcji.
- W razie konieczności obrony Bundeswehra nie byłaby w stanie dotrzymać swoich obietnic wobec partnerów z NATO. Niemiecka armia nie spełnia bowiem wymagań przewidzianych w planie obronnym NATO. Niemcy dysponują np. 109 samolotami bojowymi, ale gotowe do użycia są tylko 42 maszyny. Umowa z NATO przewiduje udzielanie pomocy w postaci co najmniej 60 takich maszyn.
- Rząd w Wilnie domaga się od Gazpromu odszkodowania w wysokości 1,1 mld€ za zawyżenie cen dostarczanego gazu w latach 2004–12. Litwini zaskarżyli Gazprom do Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego w Sztokholmie.
- Izrael zawiesił współpracę wojskowo-techniczną z... Ukrainą. Podobnie było w przypadku Gruzji w 2008 r., gdy rozgorzał konflikt rosyjsko-gruziński.
- Tel-Awiv ożywił też wymianę handlową z... Moskwą.
- Arabia Saudyjska i Zjednoczone Emiraty Arabskie, uczestniczące w koalicji przeciwko Państwu

Islamskiemu wspomagają amerykańskie naloty na ich pozycje w Syrii. Do koalicji przystąpiły aktywnie także kolejne państwa UE, w tym Dania i Belgia.

- Przedstawiciele syryjskich Kurdów poinformowali, że ich siły zatrzymały ofensywę Państwa Islamskiego na północy Syrii. Kurdowie otrzymują już broń, m.in. z Niemiec.
- Iran zapowiedział udzielenie pomocy wojskowej Libanowi. Jego armia korzysta już ze wsparcia Arabii Saudyjskiej i USA. Liban stara się zapobiec przedostawianiu się na jego terytorium sunnickich bojowników z Syrii.
- Przyszły prezydent Afganistanu Ghani uzyskał ponad 55% głosów w II turze wyborów prezydenckich i zastąpił Karzaję, który rządził Afganistanem od obalenia reżimu talibów przez międzynarodową koalicję pod wodzą USA w 2001 r.
- MSZ w Pekinie oświadczyło, że Chiny sprzeciwiają się wszelkiemu wspieraniu przez zewnętrzne siły «nielegalnych ruchów» takich jak Occupy Central. Ruch ten jest organizatorem protestów w Hongkongu przeciw ograniczeniu lokalnej demokracji. Tysiące demonstrantów blokowało m.in. finansową dzielnicę miasta. Doszło też do starć z policją.
- Armie Filipin i USA odbywały manewry w pobliżu obszarów Morza Południowochińskiego, do których roszczenia zgłaszają Chiny. Ćwiczenia mają sprawdzić zdolność sojuszników do szybkiego reagowania na zagrożenia.
- 100 tys.€ przekaże Watykan na fundusz wieczysty Fundacji Auschwitz-Birkenau, z którego finansowane są prace konserwatorskie w byłym niemieckim obozie śmierci.
- Ukraiński kanał komercyjny „1+1” zamierza częściej emitować polskie seriale. Zastąpią one wycofywane rosyjskie produkcje. □

„Świętymi bądźcie!” - Jan Paweł II

ciąg dalszy ze str. 3

Święci zawsze zadziwiali swoją zwykłością, normalnością i pokorą. Potrafili łączyć to z heroiczną cnotą uznanych przez Kościół.

Papież Polak zaznaczał, że: „świętość jest darem i zadaniem (...) dla świeckich, tak samo jak dla zakonników i kapłanów, w sferze prywatnej tak jak w działalności publicznej, w życiu zarówno jednostek, jak rodzin i wspólnot” (Orędzie Ojca Świętego Jana Pawła II do młodzieży całego świata z okazji XIII Światowego Dnia Młodzieży, nr 7).

Znamienne słowa, nie tracące niczego ze swej aktualności, wypowiedział Ojciec Święty w 1991 r. w Lubaczowie: „Wiara i szukanie świętości jest sprawą prywatną tylko w tym sensie, że nikt nie zastąpi człowieka w jego osobistym spotkaniu z Bogiem. (...) Postulat neutralności światopoglądowej jest słuszny głównie w tym zakresie, że państwo powinno chronić wolność sumienia i wyznania wszystkich swoich obywateli, niezależnie od tego, jaką religię lub światopogląd oni wyznają. Ale postulat, ażeby do życia społecznego i państwowego w żaden sposób nie dopuszczać wymiaru świętości, jest postulatem ateizowania państwa i życia społecznego i niewiele ma wspólnego ze światopoglądową neutralnością”. Zdaniem Jana Pawła II świętość nigdy nie osłabia życia publicznego, ale je dynamizuje wznosząc na wyższy poziom. Dojrzała świętość obywateli zawsze służyła wielkości Rzeczypospolitej. Ogotanie człowieka z tych wartości prowadzi do jego degradacji i jest przyczyną wielu życiowych tragedii. Ich brak powodował w historii niezwykle bolesne, często trwające przez wieki dramaty w skali narodu. Świętość nie rodzi się w próżni. Rozwój i wzrastanie do świętości domagają się przyjaznego środowiska, wspólnoty żyjącej ewangelicznymi zasadami, gwarantującej wzajemne wsparcie.

3. Kanonizacja Jana XXIII i Jana Pawła II

Niedawne uroczystości kanonizacyjne dwóch papieży były głębokim doświadczeniem duchowym. Wierząc w świętych obcowanie, zwracamy się do nich z prośbami i ufamy, że pomogą nam, jako nasi orędownicy przed Bogiem. Świadczenia świętych Jana XXIII i Jana Pawła II są tym silniejsze, że zostały złożone w niełatwych czasach. Ich życie było naznaczone przez systemy totalitarne i najokrutniejsze w historii świata wojny.

W homilii kanonizacyjnej Ojciec Święty Franciszek podkreślił, że papież Jan XXIII i Jan Paweł II: „Byli kapłanami, biskupami i papieżami dwudziestego wieku. Poznali jego tragedię, ale nie byli nimi przytłoczeni. Silniejszy był w nich Bóg”. Papież podkreślił, że nadzieja i radość, które obydwoję Jego poprzednicy obficie przekazywali Ludowi Bożemu, miała swe źródło w kontemplacji paschalnej drogi Jezusa Chrystusa. Bliskość Pana ukrzyżowanego

i zmartwychwstałego dawała im siłę do czytelnego, pociągającego i radosnego świadectwa wiary.

Papież Franciszek przypomniał również, że „to właśnie święci prowadzą Kościół naprzód i sprawiają, że się rozwija”. Jan Paweł II czynił to szczególnie poprzez obronę rodziny i świadectwo Bożego miłosierdzia. Przekonywał nieustannie, że, aby czynić Kościół wspólnotą żywą, trzeba pozwolić prowadzić się Duchowi Świętemu, który wzbudza w nas autentyczne pragnienie świętości.

W życiu Jana XXIII i Jana Pawła II troska o więź z Bogiem była zawsze na pierwszym miejscu. Święci Papieżowie wiedzieli, że Bóg i tylko Bóg jest mocą swojego ludu oraz mocą ich pasterskiego postugiwania. To między innymi, dlatego widzieliśmy Jana Pawła II, jako wielkiego świadka modlitwy, kontemplacji i adoracji. Świadka więzi z Bogiem widocznej zawsze, a szczególnie podczas sprawowania Eucharystii. Ileż razy podczas pielgrzymek patrzyliśmy na Naszego Papieża tak zatopionego w modlitwie, jakby był już nieobecny duszą na tym świecie. To nieustanne zjednoczenie z Chrystusem tłumaczy Jego całkowite oddanie Bogu, Marii i Kościołowi. Ta więź z Bogiem stanowiła fundament Jego świętości.

Drodzy Bracia i Siostry!

Tegoroczny Dzień Papieski będziemy obchodzili w przyszłą niedzielę pod hasłem: „Jan Paweł II – Świętymi bądźcie!”. Nasze serca wypełnia radość i wdzięczność Bogu za święte życie Papieża Polaka i jego kanonizację. Swoje podziękowanie wyrażmy jeszcze raz modlitwą dziękczynną, świętością życia oraz wrażliwością na potrzeby bliźnich. Za tydzień będziemy mieli okazję wspomóc dzieło, które od lat nazywane jest „żywym pomnikiem” Jana Pawła II. Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia” poprzez stypendia wspiera materialnie i duchowo ponad dwa i pół tysiąca młodych ludzi z całej Polski. Dzięki ofiarności rodaków w kraju i poza jego granicami mogą oni realizować swoje edukacyjne aspiracje. W duchu wartości, którym służył kanonizowany Papież, stypendyści pragną dobrze przygotować się do zadań czekających ich w dorosłym życiu. Tę inicjatywę Kościoła w Polsce Jan Paweł II już za życia określił mianem pomnika „najbliższego jego sercu”. Tym bardziej zachęcamy do wspierania jej modlitwą, i dobrym słowem. Podczas kwesty przy kościołach, na ulicach i w innych miejscach publicznych będziemy mogli przekazać także środki materialne na to wyjątkowe dzieło solidaryzując się ze zdolną młodzieżą z mniejszych miejscowości w Polsce.

Udzielamy wszystkim pasterskiego błogostawieństwa na czas przeżywania XIV Dnia Papieskiego, podejmowania trudu dążenia do świętości oraz pomagania bliźnim. □

Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi KEP

Podzwonne dla lustracji

Lustracja w Polsce już od pewnego czasu nie budzi takich emocji, jak kiedyś.

W opinii jej zwolenników była koniecznym środkiem mającym na celu „oczyszczenie” życia politycznego z agentów, którzy zagrozili bezpieczeństwu Polski. Ponadto miała być aktem sprawiedliwości. Szybko

okazało się jednak, że wzniesłe hasła bardzo szybko rozmięły się z praktyką. Przede wszystkim – jak się szybko okazało – lustracja uderzyła w ludzi z opcji solidarnościowej i nie tylko solidarnościowej. Po drugie – jej „ofiarami” padali ludzie zastąpieni dla Polski, często więźniowie stalinowskiego reżimu, tacy jak np. Wiesław Chrzanowski czy Jan hr. Zamoyski. Obaj przesiedzieli swoje prace 1956 rokiem, by pod koniec życia wylądować na słynnej „liście agentów”. Chrzanowski w końcu wygrał proces sądowy, ale po wielu latach i prawie nikt o tym nie wie. Zamoyski w ogóle nie starał się o zadośćuczynienie.

Lustracyjny proceder, mający wątpliwe prawne podstawy, nie mówiąc już o praktyce

Jan Engelgard

– trochę ostatnio przyhamował, aż tu nagle prawnicowy tygodnik „Do Rzeczy” obwieścił, że uznawany za bohatera narodowego prof. Witold Kieżun, powstaniec warszawski, wybitny naukowiec, bardzo aktywny na polu wydawniczym i patriotycznym – był Tajnym Współpracownikiem SB w latach 1973-1980. Nie wchodząc w szczegóły dotyczące dokumentów SB – wielu czytelników tego pisma zadało redakcji proste pytanie – cui bono? 94-letni Kieżun nie jest chyba zagrożeniem dla państwa, a może chodzi – jak zawsze w takich przypadkach – o prawdę? Tak tłumaczył to Paweł Lisicki, naczelny tygodnika, w artykule wstępnym, ale przynajmniej – nie brzmiało to przekonywująco. Ten mentorski, oskarżycielski wobec starego pokolenia ton pobrzmiwa fałszywą nutą, nieuzasadnioną wyższością moralną i brakiem szacunku dla historii i jej zawitości.

ciąg dalszy na str. 12

Gdzie leży Polska?

Marek Jurek (Gość Niedzielny)

Od słynnego zdania lorda Palmerstona („Wielka Brytania nie ma stałych przyjaciół czy wrogów, ma tylko stałe interesy”) o wiele bardziej lubię podobną, ale znacznie mniej znaną, maksymę Żelaznego Kanclerza.

Książę Bismarck był nie tylko politykiem, ale i dyplomatą, znał świat i mówił, że „nadmiar sympatii lub antypatii wobec jakiegoś kraju jest początkiem nielojalności wobec własnego”. W maksymie Palmerstona jest tylko zimna abstrakcja. W podejściu Bismarcka jest więcej życiowego realizmu. Polityka jest rzeczą ludzką, więc uczucia nie mogą być jej obce, byle tylko panowała nad nimi odpowiedzialność, i by pierwszym z nich – było uczucie wobec własnej ojczyzny. To, co Bismarck mówił o państwach, w naszych czasach odnosi się również do ich zrzeseń. Gotym okiem widać to w stosunku do Unii Europejskiej. Już w czasie referendum europejskiego debatę zdominowało starcie wyznawców euromanii i eurofobii. Jednym i drugim stosunek do Unii Europejskiej zastępował myślenie o Polsce. Jedni nie wyobrażali sobie życia w Unii, inni poza nią. Jedni i drudzy – choć z przeciwnych powodów – nie widzieli potrzeby, by od Unii czegoś żądać i wymagać. Jedno i drugie podejście czyniło właściwie zbędnym pytanie o kształt współczesnej Europy, o to – czego od niej oczekujemy dla niepodległej Polski, jakie sprawy Polski powinna poprzeć, jakich instytucji w niej nie chcemy i jakich chcemy, i co w ogóle w niej chcemy zrobić. Ta sytuacja w gruncie rzeczy ciągle trwa.

Na ostatnim posiedzeniu Parlamentu Europejskiego zatwierdziliśmy dokumenty stowarzyszeniowe Ukrainy z Unią Europejską. Ukraina wykonała kolejny mały krok odejścia od swej sowieckiej przeszłości (niestety, ocenzonej przez Rosję). Polsce, gdy broniła w dwudziestolecu międzywojennym porządku wersalskiego, nie chodziło o zamiłowanie do Ligi Narodów, ale o ład międzynarodowy, który umożliwił naszą niepodległość. Tak samo Ukraincom w poparciu dla integracji europejskiej chodzi o utrwalenie niezależności narodowej, o międzynarodowy układ odniesień, który pozwoli zerwać posowieckie zależności – a nie o zamiłowanie do brukselskiej ideologii.

Podczas debaty wśród ugrupowań postkomunistycznych, ale również niektórych nacjonalistycznych, ujawniła się całkiem spora grupa przeciwników związków Ukrainy z Zachodem, w sumie około jednej piątej Parlamentu Europejskiego. Najciekawsze jednak były uzasadnienia. Aymeric Chauprade (główny doradca międzynarodowy Marine Le Pen, jeden z najciekawszych intelektualnie przeciwników Unii Europejskiej) krytykę stowarzyszenia Unii z Ukrainą powiązał z krytyką... Stanów Zjednoczonych. Opowiadał, jak to Stany Zjednoczone próbują od ćwierć wieku „oderwać” Gruzję i Ukrainę od Rosji, ujawniał, że ambasadorem UE w Moskwie jest Litwin, a w Kijowie

Polak, i zachęcał, by w obliczu polityczno-ekonomicznej ekspansji Chin narody Europy naprawdę się zastanowiły, na czym polega ich interes. Kiedyś Jean-Marie Le Pen, przedstawiając się jako „francuski Reagan”, krytykował francuskie rządy za brak zdecydowanej polityki wobec ZSSR. Było to jednak w czasach, gdy Chauprade chodził jeszcze do szkoły. Od tamtej pory Front Narodowy przeszedł długą drogę.

Warto zatrzymać się nad wizją geopolityczną francuskiego Frontu Narodowego. W końcu to ugrupowanie idące ku władzy, w każdym razie mające duży i rosnący wpływ na francuską opinię publiczną. Co niesie to Polsce? Chauprade dziwi się, że Unię Europejską na Wschodzie mogą reprezentować Polacy czy Litwini, bo widocznie w Polsce i Litwie nie widzi części Zachodu, ale co najwyżej państwa „oderwane od Rosji”, strefę przejściową między Zachodem a putińskim rosyjskim światem. Strefę, której status powinien wynikać z „prawdziwych interesów narodów Europy”, definiowanych przez Francję, Niemcy i Rosję. Oczywiście częścią „ruskowo mira” jest dla niego Gruzja i Ukraina, którą Stany Zjednoczone próbują bezprawnie „oderwać do Rosji”. A niepodległość Ukrainy i Gruzji, ogłoszone już ćwierć wieku temu? Dla Chauprade’a to widocznie nieistotny detal współczesnej geopolityki.

Liderzy neoprawicy czy Ruchu Narodowego lubią powtarzać: „trzeba najpierw myśleć o sobie”. Powinni od Dmowskiego wiedzieć, że „myślenie o sobie” jest nieodłączne od myślenia o porządku międzynarodowym, który odpowiada interesom naszej niepodległości. Powinni pomyśleć najpierw o Polsce, o narodach Europy Środkowej, o tych, którzy w Europie mają podobne położenie i podobne interesy jak my. Zasadniczym elementem polskiej racji stanu jest utrwalenie i umocnienie zmian, które na Wschodzie nastąpiły po rozpadzie Związku Sowieckiego, które umożliwiły niepodległość Polski. Ci, którzy mówią o „republice okrągłego stołu”, powinni dobrze wiedzieć, czym jest postkomunizm i życie po życiu systemu sowieckiego. Patriotyzm polega na odpowiedzialności za własny kraj, nie na zażywaniu narodowcowych klimatów w międzynarodówce nacjonalistów. Z faktu, że powinniśmy krytykować Unię Europejską, nie wynika, że wszyscy, którzy Unię krytykują – krytykują ją za to, co my. Enrico Corradini mówił, że gdy poznaje nową ideę – najpierw się zawsze zastanawia, co ta idea oznacza dla jego ojczyzny. Nad jego słowami powinni zastanowić się wszyscy, którzy deklarują, że racje narodowe są motywem przewodnim ich polityki. □

Lustracja

Bogdan Dobosz

Ostatnie «zlustrowanie» prof. Kieżuna, człowieka o bohaterskiej przeszłości wzbudziło znowu kilka starych pytań o ideę lustracji agentów komunistycznych służb.

Warto jednak pamiętać, że Polska jest jednym z nielicznych krajów postkomunistycznych, gdzie tego procesu nie dokonano do końca i to właśnie dlatego ciągnąca się latami lustracja „na raty” wywołuje na nowo dyskusje.

Gdyby przeprowadzono lustrację po 1989 r., dzisiaj moglibyśmy dyskutować już tylko historycy i dotyczyłoby to stopnia uwikłania we współpracę, historycznych ocen, czy kontekstu. Zamiast tego, przy każdym ujawnieniu agentów mamy żywy spór polityczny, jakąś polityczną, a nawet personalną rozgrywkę.

Lustracja bywa bolesna. Nie może być jednak tak, że kiedy dotyczy np. ludzi prawej strony, zaczynamy ją podważać, a kiedy lewicy, to będziemy zacierać ręce. Warto sobie zdać sprawę z faktu, że cennymi nabytkami komunistycznych służb nie byli partyjni towarzysze, którzy donosili i bez rejestracji, i byli raczej beneficjentami

donosów, ale właśnie ludzie prawi, cieszący się społecznym zaufaniem, często o bohaterskiej przeszłości i autorytecie społecznym. Rozpracowaniu podlegał każdy kapłan katolicki, każdy działacz niepodległościowy. Gdyby takich ludzi nie było na listach „tajnych współpracowników” byłoby to nawet dziwne. To, że np. wśród księży jest to kilka, kilkanaście procent, wskazuje raczej na zdanie egzaminu przez to poddane wyjątkowej presji środowisko. Nie można się dziwić jednak, że na różnych listach pojawia się od czas do czasu nazwisko kogoś zastużonego. Tak być po prostu musiało. Kiedy więc pisze się, że „lustracja uderzyła w ludzi z opcji solidarnościowej, a jej „ofiarami” padali ludzie zastużeni dla Polski, często więźniowie reżimu, tacy jak np. prof. W. Chrzanowski” to nie jest to oskarżenie lustracji, ale potwierdzenie jej prawdziwości.

ciąg dalszy na str.12

XIV Dzień Papieski 12 października 2014

Świętymi bądźcie

Temat świętości, jako fundamentalny w nauczaniu Kościoła i tym samym w myśli Cjca Świętego Jana Pawła II powraca, jako treść kolejnego Dnia Papieskiego.

Niewątpliwie świętość jest dla dzisiejszego świata tematem, z jednej strony wstydlwym i wręcz niechcianym, a z drugiej, czasem, co prawda nie, wprost, ale niezwykle pożądanym. Niektórzy zdają się nie interesować świętością w ogóle, czasem odrzucają ją, jako niemożliwą do osiągnięcia lub nawet nikomu niepotrzebną. Tolerują świętość o tyle, o ile dotyczy ona pragnień innych. Jednak wcale niemała rzesza ludzi poszukuje świętości, łaknie jej i za nią tęskni. Warto podczas XIV Dnia Papieskiego zobaczyć ten problem w świetle nauczania, św. Jana Pawła II, zwłaszcza w roku jego kanonizacji. Wyniesienie na ołtarze Jana Pawła II jest znakomitą motywem do ponownego postawienia pytania o świętość, zarówno w życiu jednostek, jak i całych społeczności, aż po wielką rodzinę ludzką.

Znamienne jest, że Jan Paweł II wielokrotnie, wyraźnie i wprost zachęca wszystkich bez wyjątku słuchaczy do sięgania po świętość. Nie lękał się przypominać światu, że posiada on w sobie czasem nieuświadomioną potrzebę świętości. Ojciec Święty ukazuje ją, jako rozwiązanie wielu trapiących współczesność problemów, z których ogromna część jest wynikiem odrzucenia przez człowieka swego Stwórcy wraz z Jego przykazaniami. Papież Polak postawił nawet diagnozę, że największym nieszczęściem człowieka jest próba budowania na różne sposoby świata bez Boga, bez Jego miłości, bez Jego miłosierdzia i bez Jego przykazań. Prądy myślowe obce Ewangelii głoszą, że prawdziwe szczęście człowieka jest ukryte w odrzuceniu Stwórcy i w sposobie życia „tak, jakby On nie istniał”. Efektem tej utudy są nie tylko Kołyma i Auschwitz, nie tylko aborcja i eutanazja, nie tylko wyzysk i wojna, ale także ogromny, dzisiaj ze szczególną siłą obserwowany proces degradacji człowieka. Często jest on przekonywany, że ewangeliczne Królestwo Boże jest niemożliwe do zbudowania, że największe i najświętsze pragnienia drzemiące w jego sercu są, co prawda piękne, ale niestety niemożliwą do osiągnięcia utopią. Proces zagubienia sumień, odciągania człowieka od zainteresowania Bogiem i doświadczaniem Jego miłości osiąga niebezpieczne rozmiary. Widać to także w rozdźwięku pomiędzy niewiarygodnymi możliwościami technologicznymi, z jednej strony, a nieporadnością życiową i etyczną z drugiej. Oddalanie się od Boga powoduje także dojmujące poczucie samotności i atomizacji społeczności. Tkance społecznej brakuje elementu łączącego poszczególnych ludzi we wspólnotę. Wyzysk, chciwość i traktu-

wanie człowieka, jako środka do osiągnięcia jakichś celów stały się zasadami niejednokrotnie zyskującymi pochwałę, poklask i nagrodę. Nie trzeba specjalnie przekonywać, jakie spustoszenie powoduje to w ludzkich sercach. Człowiek boi się innego człowieka i traktuje go, jako zagrożenie. Rozwiązaniem tej sytuacji jest nadprzyrodzona wiara. Tylko bliskość Boga i braterskość, której doświadcza się w Kościele, dzięki realnej obecności Jezusa Chrystusa w Eucharystii potrafi uczynić z obcych, a czasem wrogo nastawionych do siebie ludzi, rodzinę „Dzieci Bożych”. Bóg bogaty w miłosierdzie udziela się szczególnie mocno w sakramencie pojednania i pokuty umożliwiając powrót „Synów Marnotrawnych” na tony wspólnoty Kościoła. Świadomość tak wielkiej miłości, jaką Bóg nieustannie okazuje swemu stworzeniu owocuje pokojem serca i otwartością na innych. Niewypowiedzianym darem miłosierdzia Boga wobec każdego człowieka wszystkich czasów jest śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Ostatecznie to te wydarzenia oczyszczają i uświęcają człowieka.

Dlatego właśnie podczas kanonizacji bł. Kingi, 16 czerwca 1999 r. Ojciec Święty przekazał nam fundamentalną myśl: „Bracia i siostry, nie lękajcie się chcieć świętości! Nie lękajcie się być świętymi! Uczynicie (...) nowe tysiąclecie erą ludzi świętych!”. Przekonywał, że „święci nie przemijają”, że „żyją świętymi i chcą świętości”.

Samą świętość definiuje Jan Paweł II następująco: „Świętość stanowi kres drogi nawrócenia, ponieważ „nie jest ono celem samo w sobie, ale jest raczej pielgrzymowaniem do Boga, który jest święty. Być świętym znaczy naśladować Boga i stawiać Jego imię w dziełach, których dokonujemy w naszym życiu (por. Mt 5,16)”. Na tej drodze świętości Chrystus stanowi punkt odniesienia i wzorzec do naśladowania: jest On „Świętym Boga i za takiego został uznany (por. Mk 1,24). On sam uczy nas, że sercem świętości jest miłość, która prowadzi również do oddawania swego życia dla innych (por. J 15,13). Dlatego naśladowanie świętości Boga, tak jak objawiła się nam ona w Jezusie Chrystusie, Jego Synu, nie jest niczym innym niż przedłużaniem w historii Jego miłości, szczególnie względem ubogich, chorych i potrzebujących (por. Łk 10,25 nn.)” (Ecclesia in America, 25).

W innym miejscu Jan Paweł II zaznaczył: „Dar Ducha Św. sprawia, że aktualne i dla wszystkich realne staje się odwieczne przykazanie, jakie Bóg dał swojemu ludowi: „Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz!” (Kpł 19, 2). Świętość wydaje się celem trudnym, osiągalnym tylko dla ludzi zupełnie wyjątkowych albo dla tych, którzy odrzucają się całkowicie od życia i kultury swojej epoki. W rzeczywistości świętość jest darem i zadaniem zakorzenionym w chrzcie i bierzmowaniu, powierzonym wszystkim członkom Kościoła w każdej epoce. Jest darem i zadaniem dla świeckich tak samo jak dla zakonników i kaptanów, w sferze prywatnej tak jak w działalności publicznej, w życiu zarówno jednostek, jak rodzin i wspólnot. Jednakże w ramach tego wspólnego powołania, które wszystkim nakazuje „nie brać wzoru z tego świata”, lecz spełniać wolę Bożą (por. Rz 12, 2), istnieją różne stany życia, rozmaite powołania i misje. (Orędzie Ojca Św. Jana Pawła II do młodzieży całego świata z okazji XIII Światowego Dnia Młodzieży, nr. 7).

A zatem świętość jest możliwa w życiu każdego bez wyjątku człowieka. Wszyscy są zaproszeni, w całkowitej wolności, aby doświadczyć jak wielką radość płynie z życia świętego, którego źródłem jest miłość i podążanie za osobą Jezusa Chrystusa.

Znamienne słowa wypowiedział ostatnio papież Franciszek: „Nie ma takiego zawodu czy statusu społecznego, nie ma takiego grzechu czy wszelkiego rodzaju przestępstwa, które mogłoby wymazać z pamięci i z Serca Boga kogoś z Jego dzieci (...)”. Bóg pamięta zawsze, nie zapomina nikogo z tych, których stworzył. On jest Ojcem, zawsze z czujnością i miłością oczekującym na to, by zobaczyć, jak w sercu syna odrodzi się pragnienie powrotu do domu. A kiedy rozpoznaje to pragnienie, choćby po prostu tylko ledwo zaakcentowane i wiele razy prawie nieuświadomione, natychmiast staje obok i swym przebaczeniem sprawia, że droga nawrócenia

Ils ne l'ont pas volley...

L'équipe nationale masculine de volley-ball est championne du monde.

Le championnat du monde de volley-ball était organisé cette année en Pologne, avec des matches joués dans sept villes : Bydgoszcz, Cracovie, Gdańsk, Katowice, Łódź, Varsovie et Wrocław. Tout le gratin mondial de la discipline était réuni dans notre beau pays avec l'espoir d'arriver sur la plus haute marche du podium, notamment le Brésil, tenant du titre, triple champion du monde en 2002, 2006 et 2010, et double champion olympique en 1992 et 2004, sans compter le nombre impressionnant de médailles d'or à la Ligue mondiale réunissant les meilleures équipes du monde. Parmi les autres pointures du volley mondial, il y avait la Russie, l'Italie, l'Allemagne et les États-Unis. La France aussi était là, et bien d'autres, au total vingt-quatre équipes, y compris la Pologne, qualifiée d'office en tant que pays organisateur.

La compétition s'est déroulée en trois phases éliminatoires avant l'accès aux phases finales. Le premier tour était composé de quatre groupes de six équipes. La Pologne était dans le groupe A, en compagnie de l'Argentine, de la Serbie, de l'Australie, du Cameroun et du Venezuela. Dans sa poule, notre pays a gagné tous ses matches et est arrivé à la première place. Il a seulement concédé un set au Cameroun. Au deuxième tour, il y avait deux groupes de huit équipes, les quatre premières de chaque groupe du tour précédent. La Pologne s'est retrouvée dans

le groupe E avec la France, l'Iran, les États-Unis, la Serbie, l'Argentine, l'Italie et l'Australie. Elle a gagné tous ses matches, sauf un, celui contre les Américains, perdu 1 set à 3. Dans ce groupe, notre pays a notamment battu la France par 3 sets à 2. Le troisième tour était composé de deux groupes de trois équipes, les trois premières de chaque groupe du deuxième tour. La Pologne a été versée dans le groupe H où elle s'est retrouvée face au Brésil et à la Russie, les deux meilleures équipes selon le classement de la Fédération internationale de volley-ball. Dans le langage populaire et journalistique, on appelle cela un « groupe de la mort » dans lequel un plus faible doit affronter les plus forts, le Brésil ayant gagné tous ses matches et la Russie n'en ayant perdu qu'un, tout comme la Pologne. Que croyez-vous qu'il arriva ? Ce fut l'outsider qui gagna... notre pays ayant battu ses deux adversaires par 3 sets à 2 à chaque fois. Et la Russie fut éliminée par les Brésiliens. Au bout du compte, quatre équipes se sont qualifiées pour les demi-finales au cours desquelles le Brésil a battu la France et la Pologne a battu l'Allemagne.

Le volley-ball est un sport très populaire en Pologne. On peut donc facilement imaginer que le cœur des Polonais a battu de plus en plus fort au cours de ce Mondial, à mesure que les Blancs-et-Rouges montaient vers la victoire. Passeront-ils ? Sortiront-ils ? Telles étaient les questions que l'on se posait à chaque

rencontre, tandis que nos joueurs faisaient ce qu'ils avaient à faire, battre l'adversaire pour avancer jusqu'en finale. Celle-ci a vu la Pologne affronter encore une fois le Brésil ! Des envies de revanche se faisaient sentir pour effacer la défaite devant la « seleção » en 2006 au Japon. Les supporters en rêvaient et les joueurs l'ont fait, ils ont battu les Brésiliens

par 3 sets à 1. Ce fut une immense explosion de joie dans tout le pays. Nos joueurs sont champions du monde, notre pays est sur la plus haute marche du podium. Avec un parcours presque sans faute, ils n'ont pas volé cette victoire. Elle est amplement méritée grâce au travail des joueurs et au coaching de l'entraîneur, le Français Stéphane Antiga. C'est le deuxième titre de champion du monde obtenu par la Pologne après celui de 1974. Il aura fallu attendre quarante ans pour voir ça. À part les mondiaux, les volleyeurs polonais ont eu d'autres bons résultats depuis la fin de la Seconde Guerre mondiale. Ils ont été champions olympiques en 1976, champions d'Europe en 2009, vainqueurs de la Ligue mondiale en 2012, ce qui donnait des espoirs pour les jeux olympiques de Londres la même année, mais le doublé n'a pas été réalisé. Ils ont été souvent finalistes, buttant au dernier moment pour se hisser au sommet, ou ont souvent tourné dans les dix premiers. Espérons que leur nouveau titre leur donnera des ailes et qu'on les verra plus souvent à la première place.

Un mot sur l'entraîneur, Stéphane Antiga (38 ans). C'est une ancienne vedette du volley français. Il a joué dans de nombreux clubs, notamment en Pologne depuis 2007 (Skra Bełchatów et Delecta Bydgoszcz). De 1998 à 2010, il a été sélectionné trois cent six fois en équipe de France. Il a débuté sa carrière d'entraîneur et de sélectionneur de l'équipe de Pologne en mai 2014. Il a réussi en quatre mois à monter une équipe cohérente et motivée qui lui a donné son premier succès et qui se retrouve ainsi à la troisième place du classement mondial.

En bref

Il ne l'a pas volé non plus. Michał Kwiatkowski est devenu champion du monde de cyclisme sur route à Ponferrada en Espagne. C'est la première fois qu'un Polonais gagne ce titre prestigieux.

Eux non plus ne les ont pas volées. En août dernier, les Polonais ont décroché quatre médailles aux championnats d'Europe de natation à Berlin, dont deux en or (Konrad Czerniak au 100 m papillon et Radosław Kawęcki au 200 m dos), une en argent (Konrad Czerniak au 50 m nage libre) et une en bronze (Paweł Korzeniowski au 200 m papillon). □

i powrotu jest lżejsza. (...) Jeśli coś ciąży ci na sumieniu, jeśli wstydzi się wielu rzeczy, których się dopuścisz, zatrzymaj się na chwilę, nie bój się, pomyśl o tym, że jest ktoś, kto na ciebie czeka, bo on nigdy nie zapomni o tobie i nie przestanie o tobie myśleć. To jest Twój Ojciec, Bóg, Jezus, który na ciebie czeka (...). On może uwolnić nas od egoizmu i uczynić z naszego życia dar miłości”.

(Rozważanie przed modlitwą Anioł Pański, 3 listopada 2013 r.)
Tegoroczny, XIV już Dzień Papieski, jest znakomitą okazją do sięgania po świętość zgodnie z nauczaniem Największego z rodu Polaków – już świętego Jana Pawła II. □

ks. Dariusz Kowalczyk
Fundacja Dzieło Nowego Tysiąclecia

Buduj z nami żywy pomnik Jana Pawła II. Pomóż zdolnej młodzieży z ubogich rodzin!

Wpłać na stypendia! Nr konta Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”: SWIFT: PKOPPLPW; IBAN: PL 75 1240 2034 1111 0000 0306 8582.

www.dzielo.pl

Podzwonne dla lustracji

ciąg dalszy ze str. 8

Nie uwierzyli w te zakłęcia czytelnicy „Do Rzeczy” obrzucając redakcję inwektywami i oskarżając o nieczyste intencje. Jeszcze kilka lat wcześniej przytaczaliby się do dziennikarzy „oczyszczających” Polskę z „agentów”. Teraz jest inaczej. W ich przekonaniu redakcja zemściła się na Kieżunie za jego stanowisko w sprawie oceny powstania warszawskiego. Jak wiadomo, „Do Rzeczy” piórami Piotra Zychowicza i Rafała Ziemkiewicza uważa powstanie za „obłąd” i „zbrodnię”. Kieżun łajał ich za to publicznie wiele razy. Ujawnienie teczek SB miałoby być zemstą „kliki Zychowicza” za to właśnie stanowisko. Z kolei inni zarzucali redakcji, że wyrzuciło staremu człowiekowi wielką krzywdę, i to bez uzasadnienia żadnymi racjami moralnymi czy politycznymi. Jakie były prawdziwe motywy redakcji – tego nie wiemy.

Sprawa Kieżuna ma charakter rozwojowy, ale już dzisiaj możemy powiedzieć, że jest ona przykładem tzw. linczu dziennikarskiego. W myśl zapisów ustawy lustracyjnej dziennikarze są wyjątkowo uprzywilejowani w dostępie do akt SB. Często więc z tego korzystają – a politycy chcący kogoś „ustrzelić” dają im zwyczajnie zlecenia. Piszący te słowa ładnych parę lat temu był namawiany do skorzystania z tego przywileju i „załatwienia” pewnego bardzo ważnego polityka. Ten brudny proceder osiągnął największe rozmiary przy tzw. sprawie abpa Wielgusa, zmuszonego w wyniku dziennikarskiej lustracji do

dymisji ze stanowiska metropolity warszawskiego. Wtedy w nagonce brały udział praktycznie wszystkie media. Po dziś dzień jej wykonawcy są przekonani, że mieli rację.

Jednak prawda wygląda inaczej. Jak ustalił Sebastian Karczewski, autor książki pt. „Zamach na Arcybiskupa. Kulisy wielkiej mistyfikacji”, jesienią 2007 roku, czyli dziesięć miesięcy po linczu, Prokuratura Okręgowa w Warszawie orzekła, że podpisy znajdujące się na dokumentach dotyczących Wielgusa („Grey”, „Adam Wysocki”) nie były pisane jego ręką. Tak oto, oprócz tzw. sprawozdania wyjazdu naukowego podpisanego przez Wielgusa, a więc dokumentu rutynowego, który pisali wszyscy wyjeżdżający wtedy za granicę – nie ma tym zestawie dokumentów ani jednego przezeń podpisanego. Zeznający przed Prokuraturą żyjący oficerowie SB zajmujący się rozpracowaniem Wielgusa potwierdzili jego wersję wydarzeń. To zdumiewające, ale polska opinia publiczna w ogóle nie została poinformowana o tych ustaleniach! Zamilczano ten fakt na śmierć. Zamilczały to media, które dziesięć miesięcy wcześniej grzmiały, że ujawniają sprawę abpa Wielgusa w imię prawdy i „troski o Kościół”.

Nawet w okresie PRL, po 1956 roku, niestusznie skazanych publicznie rehabilitowano. Czyżby w III RP człowiek sponiewierany i zaszczytowany nie miał żadnych szans. Wygląda na to, że póki co – nie. □

Jan Engelgard

Lustracja

ciąg dalszy ze str. 9

W przypadku środowisk lewicy, nie przyjmują one faktu uwikłania we współpracę „ich ludzi” do świadomości. Natychmiast rozgrzeszani dawni agenci dalej sprawują swoje funkcje, pojawiają się w roli autorytetów na ekranach telewizorni, ich przeszłość jest ignorowana. Media mętnego nurtu napiszą zaś zawsze o IPN, który znowu kogoś „opluł”.

Osobna sprawa to wykorzystywanie lustracji do bieżącej polityki. Tego dotyczy m.in. nagłe odkopanie akt prof. Kieżuna. Może to być rzeczywiście dość dziwny „wkład” do dyskusji o racjonalności Powstania, może pogonić za sensacją, a może chęć odbrązawiania bohaterów. Nie podważa to jednak idei lustracji. Zamiast dziennikarskich sensacji, powinniśmy otworzyć pole do historycznych dociekań i analiz. Nie od dziś znany jest mechanizm wyparcia pewnych faktów z pamięci. Nie próbując nawet podjąć się oceny przypadku profesora, warto jednak zaapelować o dyskusję nad tym przypadkiem historyków, a nie o odrzucanie in spe samej idei lustracji. Choćby po to, aby uniknąć takich sytuacji w przyszłości. Rzeczywistość rzadko bywa czarno-biała. Bywa i tak, że zastręgi mieszają się ze stabościami, prawda dokumentów z inaczej zapamiętywaną rzeczywistością, bohaterowie z nikkzemnikami, a prof. Kieżun, niestety wpada w „towarzystwo” z takim Maleszką. To jednak nie wina lustracji, ale grzech jej zaniechania.

Przy tropieniu agentów popełnia się często błąd oddzielania ich działalności od głównego winnego, czyli mocodawców kuscieli i

szantażystów, którymi byli tzw. „oficerowie prowadzący”. Bez owych mocodawców (kierownictwo PZPR) zjawisko agentury nigdy by przeciwie nie powstało. Warto pamiętać, że lustracja bez dekomunizacji jest rodzajem sprawiedliwości kulawej.

I na koniec – argumenty „za” lustracją są znane od lat. Dokładne spisy krajowych agentów posiadają zapewne służby specjalne Wschodu i być może Zachodu. Mogą być one (i są) źródłem szantażu z ich strony, zwłaszcza, że niektórzy byli „TW” są nadal czynni np. w polityce. Paradoksalnie takiego zagrożenia nie stanowią, ci których działalność została już ujawniona. Pełnej prawdy o agenturze nie znają tylko Polacy i dlatego też będziemy jeszcze świadkami wielu niespodzianek. Uptywający czas i prawa biologii powodują, że akcent zasadności lustracji przesuwają się jednak będzie z argumentów dotyczących bezpieczeństwa państwa na racje moralno-historyczne. Póki co, temat lustracji ciągle pozostanie dla nas wszystkich trudnym wyzwaniem. Prowadzić ją jednak trzeba – dla racji państwowych, moralnych i historycznych. Poznanie drugiego dna działalności pewnych osób wyjaśnia bardzo często wiele meandrów naszej bliższej i dalszej historii, nieudanych inicjatyw, prowokacji, a nawet osobistych dramatów. Weryfikuje też niektóre utrwalone oceny.

Wątpliwości jednak pozostaną, czego przykładem może być choćby spór o współpracę Józefa Piłsudskiego z wywiadem Austro-Węgier, który nadal budzi żywe emocje. Dzisiaj są to jednak, na szczęście, emocje już tylko historyków. □

Bogdan Dobosz

GŁOS WOKÓŁ SPORTU

☺ W ekstraklasie doszło do derbów Krakowa. O tym, że „Cracovia Pany!” zdecydowała bramka strzelona Wiśle w ostatniej minucie. Pozostałe wyniki 10 kolejki: Śląsk – Górniki Łęczna 2:1, Legia – Lech 2:2, Korona – Piast 1:0, Górnik Zabrze – Lechia 2:2, GKS Bełchatów – Pogoń 1:0, Zawisza – Ruch 1:1, Jagiellonia – Podbeskidzie 4:2. Na prowadzeniu Legia (20 pkt), przed Bełchatowem i Śląskiem, Tabelę zamykają Korona (7 pkt) i Zawisza (4).

☺ W kolarskich mistrzostwach świata w hiszpańskiej Ponferradzie w wyścigu ze startu wspólnego złoty medal zdobył Michał

Kwiatkowski. Polak po samotnym finiszu wyprzedził Australijczyka Gerransa i Hiszpana Valverde. To pierwszy złoty medal polskiego kolarza w wyścigu indywidualnym elity zawodowców. Skalniak wywalczyła w Ponferradzie medal brązowy w wyścigu ze startu wspólnego juniorek.

☺ Po zdobyciu mistrzostwa świata polscy siatkarze awansowali z piątego na trzecie miejsce w rankingu FIVB (Międzynarodowej Federacji Piłki Siatkowej).

☺ Hampel wygrał w Sztokholmie żużlowe Grand Prix Skandynawii, przedostatnią eliminację mistrzostw świata. Drugi był

lider cyklu Amerykanin Hancock, a trzeci Kasprzak, który awansował na drugie miejsce klasyfikacji generalnej. Ostatnie zawody cyklu odbędą się w Toruniu.

☺ Agnieszka Radwańska w II rundzie turnieju WTA na kortach w Pekinie przegrała 4:6, 4:6 z Vinci. Może to oznaczać dalszy spadek Polki w rankingach, co najmniej na 7 miejsce.

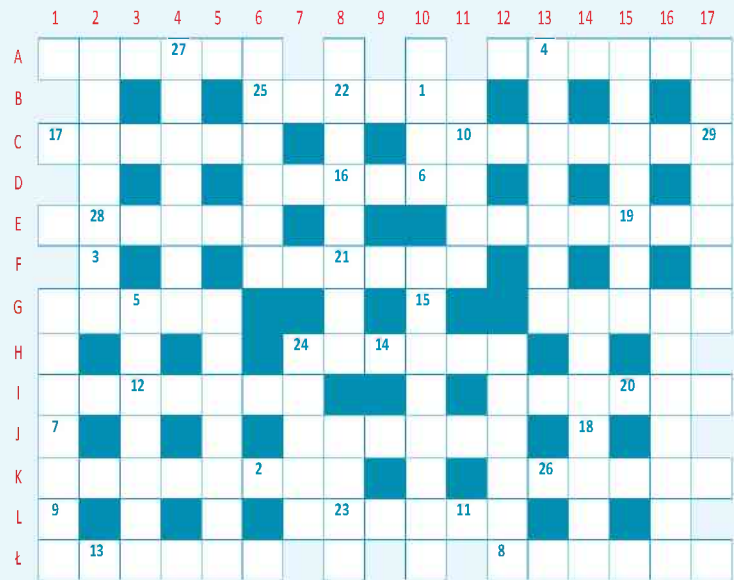
☺ Matkowski i Paes z Indii pokonali Brytyjczyka Murraya i Australijczyka Peersa w finale gry podwójnej halowego turnieju tenisowego ATP Tour na kortach w Kuala Lumpur. ☺ Vive Tauron Kielce pokonał 33:28 Kadetten Schaffhausen w pierwszym meczu grupy

KRZYŻÓWKA Z PYTANIEM

PROONUJE: MDZ

Poziomo: A-1. Pasek papieru, którym opasuje się pismo, broszurę. A-12. Akt prawny uchwalony przez parlament. B-6. Człowiek nieodpowiedzialny i lekkomyślny. C-1. Smutek po śmierci kogoś bliskiego. C-10. Nauka o racjonalnym gospodarowaniu. D-6. Piosenka żeglarska. E-1. Skrajna forma pracowniczego protestu. E-11. Zakład, w którym dokonuje się uboju zwierząt rzeźnych. F-6. Rodzaj zadania szaradziarskiego. G-1. Wada jakiegoś przedmiotu w postaci rysy, plamy. G-13. Motyw dekoracyjny w formie stylizowanych liści. H-7. Kazalnica. I-1. Zdobywcą będąca dowodem odniesionego zwycięstwa. I-12. Msza odprawiana w specjalnej intencji. J-7. Poptoch, paniczny strach. K-1. Osoba dokonująca obróbki (retuszu) fotografii. K-12. Stolica Albanii. L-7. To, co pozostaje z całości po oddzieleniu od niej jakiejś części. Ł-1. Wypukła ostona piasty kota samochodowego od zewnętrznej strony. Ł-12. Ronald Wilson ... (1911 – 2004) - 40. prezydent USA.

Pionowo: 1-G. Artysta kabaretowy, humorysta, kpiarz. 2-A. Ktoś, kto nabył wiedzę i umiejętności w jakiejś dziedzinie przez doświadczenie. 3-G. Uczeń Jezusa. 4-A. Rzemieślnik wykonujący z drewna meble i przedmioty codziennego użytku. 5-G. Silne uczucie niechęci, odraza. 6-A. Największy stan USA. 7-H. Jednostka natężenia prądu elektrycznego. 8-A. Hołdowanie wzniosłym, lecz najczęściej nierealnym ideałom. 8-J. Syn Zeusa i Hery, bóg wojny wg mitologii greckiej. 10-A. Płynna przyprawa o kwaśnym smaku. 10-F. Szczegół bez znaczenia, sprawa mało ważna. 11-B. Rodzaj dwukotowej taczki – jak nazwa miasta w Pakistanie. 12-H. Obrazek wyświetlany obok nazwy użytkownika w internecie. 13-A. Reakcja chemiczna łączenia się substancji prostych w bardziej złożone. 14-G. Przymusowe roboty połączone z zestaniem, stosowane w Rosji carskiej. 15-A. Republika ze stolicą w Erywanii. 16-G. Nabożeństwo poprzedzające większe święto lub uroczystości rozłożone na dziewięć dni, tygodni, lat. 17-A. Kolor różowoczerwony z odcieniem fioletowym. □

Litery z pól ponumerowanych od 1 do 29 utworzą rozwiązanie.

Rozwiązanie krzyżówki z GK 26/2014:

„Sroka i słowika zagłusz”.

Poziomo: obwód, towar, rwa, mięta, plisa, litera, narty, lennik, arka, ster, kwas, opel, wiecha, wkład, Reuter, Łaska, grzyb, ksi, Akaba, alasz.

Pionowo: odma, plus, Wałęsa, Tusk, więzienie, łasica, Ropa, draperia, draska, krzew, tarpan, liturgia, arak, wycior, wycieczka, tuba, roraty, staw, obóz. □

100 dni spokoju?

Traci, ja tzw. „100 dni spokoju” sięga czasów z powstania „Solidarności” i a pelu jaki na początku lat 80-tych zgłosił się, jacy po pełnie władzy w PRL Jaruzelski.

Obecnie tego niefortunnego zwrotu użył prezydent Bronisław Komorowski w stosunku do nowego rządu Ewy „Jestem Kobietą” Kopacz. O spokój jednak będzie trudno, jako że za pasem są już wybory samorządowe i kampania, a w dodatku sam rząd prowokuje, jeśli już nie do krytyki, to przynajmniej do gorzkiego śmiechu.

Zacznijmy od pytania: jaka jest najgorsza premiera tego roku? – i odpowiedź: Ewa Kopacz.

Bogdan Usowicz

D Ligi Mistrzów piłkarzy ręcznych. W meczu grupy B Ligi Mistrzów Orlen Wisła Płock wygrała z Besiktasem Stambuł 28:19.

☺ Kołodziej przegrał przez techniczny nokaut w drugiej rundzie z broniącym tytułu rosyjskim bokserem Lebediewem walkę o mistrzostwo świata federacji WBA w wadze junior ciężkiej. Z kolei broniący mistrzowskiego pasa WBC Włodarczyk przegrał na punkty z Rosjaninem Drozdem.

☺ Stal Gorzów i FOGO Unia Leszno walczą w finale o tytuł najlepszej drużyny w Polsce. W pierwszym meczu finałowym „Byki” pokonały Stal 46:44. □

Jan Kciuk

Pojawienie się dowcipu politycznego razem z nową kadencją nie jest przypadkiem. Tylko w ciągu tygodnia nastąpiła prawdziwa kumulacja błędów pani premier. Zaczęło się od burzy po niefortunnej wypowiedzi Kopacz o nieszczęsnej matce zamykającej się w domu na klucz przed agresorem w kontekście sprzedaży broni Ukrainie.

Ideologiczny kierunek możliwych działań rządu określiło także starcie świątopoglądowe i dymisja wiceministra sprawiedliwości Królikowskiego. Niezwykle zdolny młody naukowiec podpadł swoim katolickim świątopoglądem. Nowy szef resortu Grabarczyk usunął Królikowskiego, a dodatkowo zaczęło się mówić, że może go zastąpić walcząca feministka prof. Płatek, do niedawna „ekspert” prawny Twojego Ruchu Palikota.

No i doszły jeszcze... nieszczęsne pieniądze. Moim zdaniem sprawa najmniej ważna, ale z punktu widzenia polityki wizerunkowej dla rządu fatalna. Przypomnijmy, że poszło o odprawę z PKP dla nowej minister infrastruktury Marii Wasiak i zatrudnienie w państwowej spółce (Orlen) głównego doradcy Tuska Igora Ostachowicza.

Kiedy wytyknięta wiadomość, że minister

infrastruktury ma otrzymać półmilionową (125 tys.€) odprawę z PKP, a najbliższy doradca Tuska zasiądzie w zarządzie Orlenu, zarabiając dwa miliony złotych rocznie (500 tys.€), opinia publiczna, a nawet sprzyjająca władzy media, zawrzały. Po jednym dniu z decyzji się wycofano. Jednak bez wdzięku. Wasiak coś tam tłumaczyła, że oddaje odprawę na cele charytatywne, by pomóc wizerunkowi swojej szefowej. Z kolei PKN Orlen opublikował komunikat, w którym podano do wiadomości, że Ostachowicz rezygnuje ze stanowiska „w związku z kontrowersjami jakie wywołała ta nominacja”. Chociaż na tę drugą „minę” wpełznął Ewę Kopacz sam Tusk, to niesmak nagradzania zasłużonych dla władzy z państwowych pieniędzy pozostał i obarczył nową premier.

Na tym nie koniec rządowych problemów. Pojawili się bowiem... górniczy. W związku z przyrównywaniem Kopacz do Margaret Thatcher złośliwi twierdzili, że pani premier ma teraz szansę pokazania, że jest również „żelazną damą” jak jej angielski wzór. Zachowanie rządu pokazało jednak, że bliżej mu do mimikry gabinetu np. takiej Hanny Suchockiej. Ta ostatnia przez lata była uważana za najgorszego premiera po 1989 roku. Swoją drogą, jak tu uwierzyć w feministyczne postulaty o równości płci? W końcu po owocach ich poznacie, a rządy kobiet okazują się dla feministek ciosem w plecy... □

Ciotki Dobrerady

Ciotki Dobrerady są pełne pomocy i chęci. Występią wszędzie tam, gdzie pojawią się młode matki. I zawsze wszystko wiedzą na jej pią, i zawsze na jej pią i z jej pią się cudzymi dziećmi. Nigdy się przy tym nie myślą.

Zazwyczaj Ciotki Dobrerady uaktualniają się niedługo po tym, jak w rodzinie, wśród znajomych, w sąsiedztwie, rodzi się dziecko. Nadbiegają nieproszone, by pomóc. „Gorąco mu! Spoci się! Zimno mu! Przeziębni się! No za moich czasów to się dzieci inaczej trzymało! Przecież kręgosłup mu się skrzywi! Odtóż dziecko do łóżeczka, bo się rozpuści i nic w domu nie zrobisz! Nie wolno spać z niemowlęciem, bo się rozbestwi i będzie tak spał przez osiemnaście lat z wami!”. I tak dalej.

Młoda matka, przestraszona okolicznościami i niemowlakiem, najpierw zazwyczaj Ciotkę Dobreradę jako dobrodziejstwo przyjmuje. Bo przecież wiadomo, że doświadczenie w dobrym wychowywaniu dzieci to podstawa. Wiadomo też, że dobra rada zawsze w cenie. Jednak czasem okazuje się, że zbyt inwazyjna i ambitna w działaniach Ciotka Dobrerada, mówiąc kolokwialnie, wchodzi na głowę. Więc, od jej doradztwa puchnie głowa. Nie mówiąc już o wielce prawdopodobnej sytuacji, gdy młodej mamie próbuje pomóc kilka Ciołek. Radami kompletnie się wykluczającymi.

Więc kiedy Ciotki zaczynają być zbyt

natarczywe, frustrujące i rozbijające mir domowy oraz relacje między matką, ojcem i dzieckiem, niestety trzeba powiedzieć „stop”. Grzecznie, kulturalnie, na temat. Byłe skutecznie. Jeśli Ciotka Dobrerada naprawdę dobrze nam życzy, zrozumie...

A na koniec historyjka obrazkowa. Okazuje się bowiem, że nawet zaprawionej w boju matce piątki dzieci, która już się uodporniła na różne Ciotki Dobrerady, a w dodatku musi sama uważać, by z racji wielodzietnej rutyny nie wejść w doradczą rolę, zdarzają się „ciotkowe” sytuacje.

Zakupy na bazarku z najmłodszym. Wózek obciążony dziesięciomiesięcznym, ząbkującym Jaśkiem oraz reklamówkami. Ledwie się daje pchać. Przejazd kolejowy zamknięty. Jan zaczyna płakać – chce na ręce. I matka nawet próbuje jedną ręką trzymać wózek, drugą dziecko, ale torby są zbyt ciężkie, przeważają. Na drodze ląduje kilo śliwek i pięć pomidorów. Matka zbiera zakupy, Jan wrzeszczy. Pociąg nie nadjeżdża. Jan wrzeszczy bardziej. Pociąg wrzasku się nie boi i nie przyspiesza. Jan dostaje histerii. Matka stara się utrzymać wózek, uspokoić dziecko i siebie. Pociąg w końcu się

lituje, szlaban idzie do góry. Matka i dziecko dochodzą do siebie.

Nagle, z przeciwnej strony dopadają wózka trzy nieznajome Ciotki Dobrerady. – Nie słyszy pani, że dziecko płacze!? Co za matka. □

B.C. (Gość Niedzielny)

L'association d'amitié

HARNES CHRZANÓW
organise sa 26ème

Semaine Culturelle de la Polonité
à Harnes du 10 au 19 octobre

Programme:

Vendredi 10 octobre à 18h30 - au rez-de-jardin de l'hôtel de ville de Harnes - vernissage de l'exposition « Les Polonais libérateur du Pas-de-Callais », entrée gratuite (restera visible jusqu'au 18 octobre).

Dimanche 12 octobre à 10h30 à la chapelle du Sacré Coeur du 21 Messe Solennelle de la Polonité, célébrée par l'abbé Daniel Żyliński

Mardi 14 octobre à 20 heures - Soirée du film polonais - « Wałęsa. Człowiek z nadziei » de Andrzej Wajda (au cinéma «Le Prévert », entrée 2,6€). La projection du film en avant-première en France se fera

en présence de l'équipe de production et de madame A. Szczepańska, historienne du cinéma polonais, professeure à la Sorbonne.

Dimanche 19 octobre 13h00 Salle Kraska, complexe A. Bigotte, av. des Saules - Repas dansant de la Polonité, matinée associative et familiale - animé par l'orchestre « Heleniak »

19 bis, rue des Fusillés 62440 Harnes ; t. 06 87 99 28 47; e-mail: harnes-chrzanow@orange.fr; http://harneschrzanow.monsite.orange.fr

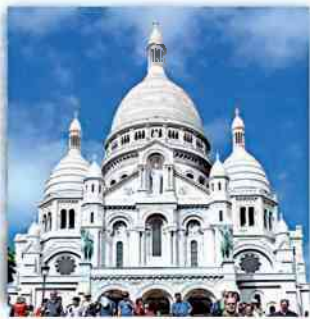
Niebezpieczeństwa debaty o Komunii dla rozwiedzionych

Watykan. Australijski kard. George Pell, były metropolita Sydney (2001–2014), obecnie odpowiedzialny za sprawy gospodarcze Stolicy Apostolskiej oraz członek Rady Kardynałów powołanej przez papieża do prac nad reformą Kurii Rzymskiej, zaapelował o jak najszybsze i jednoznaczne potwierdzenie nauczania Ewangelii o nierozzerwalności małżeństwa i dotychczasowej praktyki Kościoła względem rozwiedzionych żyjących w związkach niesakramentalnych.

Ma to ustrzec Kościół przed masowymi protestami, podobnymi do tych, których doświadczył Paweł VI, kiedy przedstawił nauczanie Kościoła o środkach antykoncepcyjnych. Zdaniem kardynała, jeśli Kościół w porę uświadomi ludziom, że istotne zmiany w nauczaniu i duszpasterstwie są niemożliwe, uda mu się uprzedzić i załagodzić reakcje niezadowolonych. „Nauczanie i duszpasterstwo nie mogą być ze sobą sprzeczne” – podkreślił. Jego zdaniem Kościół potrzebuje w najbliższych miesiącach debaty

o tym, jak bronić chrześcijańskiej i katolickiej tradycji monogamicznego i nierozzerwalnego małżeństwa. Tymczasem skupianie się na sprawie Komunii dla osób rozwiedzionych, żyjących w nowych związkach, kardynał uznaje za chybotliwe, gdyż przynosi to skutki odwrotne od zamierzonych i jest poszukiwaniem pocieszenia na krótką metę. „Każdy wróg chrześcijaństwa chce, by Kościół w tej sprawie skapitulował” – pisze kard. Pell. Tymczasem przewodniczący Episkopatu Niemiec kard. Reinhard Marx zapowiedział niedawno, że większość hierarchów niemieckich domaga się dopuszczenia do Komunii rozwodników żyjących w związkach niesakramentalnych. Takiej publicznej polaryzacji stanowisk biskupów nie było chyba od czasów encykliki „Humanae vitae”. Warto przypomnieć w tym kontekście, że to właśnie niemiecki episkopat w roku 1968 r. praktycznie zanegował nauczanie Pawła VI na temat antykoncepcji (tzw. Deklaracja z Königstein). □

TJK/KAI

Rok 2013/2014 - Wierzę w Syna Bożego

Venite adoramus Dominum

Straż Honorowa NSPJ z parafii Miłosierdzia Bożego i parafii Wniebowzięcia N.M.Panny zapraszają na **Adorację Najświętszego Sakramentu** w bazylice Sacré –Coeur na Montmartre, prowadzoną przez ks. proboszcza Mariusza Nitkę.

Piątek - 17 października, w godz.: 20.00 - 21.30.

O godz. 22.00 Msza św. w intencji: nas wszystkich i o wzrost wiary w rodzinach.

Po Mszy św. czuwanie nocne z możliwością odpoczynku w pokojach (odpłatność 6€ lub 10€).

Zapisy na nocne czuwanie (obowiązkowe do 12 października) u p. Anny Krowiak tel. 06.81.51.21.89.

Zaproszenie na Dzień Skupienia

Ksiądz Dyrektor Ryszard Kaczor oraz Zarząd Związku Bractw Różańcowych we Fran. ji serdecznie za proszą ją na uroczysty „Dzień Skupienia”, który odbędzie się we wtorek 14 października 2014 w Mericourt (Pas de Calais).

Porządek dnia:

- Msza św. o godz.10.30;
- przerwa obiadowa (cena obiadu 18€);
- Nabożeństwo Różańcowe o godz. 15.00.

*Serdecznie Zapraszamy
Sekretarka Związku - Stanisława Napora*

Zapisy chętnych prosimy zgłaszać do Prezesek poszczególnych Kół Różańcowych oraz do Prezeski Związku pani Marie-Thérèse Woźniak - tel. 03.21.77.57.17 i sekretarki Związku pani Stanisławy Napora - tel. 03.21.76.79.50

Emigracja blisko rekordowego wyniku

Emigracja Polaków zbliża się do rekordowego wyniku z 2007 r. – alarmują media, powołując się na dane Głównego Urzędu Statystycznego.

W 2013 r. za granicą przebywało 2 mln 200 tys. Polaków. Rok wcześniej było ich tam 2 mln 130 tys. Tym samym też, zamiast spodziewanych powrotów, emigracja zbliża się do rekordowego wyniku z 2007 r., kiedy to poza Polską mieszkało 2 mln 270 tys. osób (tzw. nowej emigracji).

Poset Prawa i Sprawiedliwości, prof. Józefa Hrynkiewicz mówi, że ta tendencja będzie się utrzymywała, dlatego że na rynek pracy wchodzi nowe pokolenie i dla tych młodych ludzi nie ma pracy. W Polsce ewentualnie mogą oni liczyć w większości na tzw. umowy śmieciowe.

- Jeśli nawet wielu z nich podejmuje za granicą prace na takie umowy śmieciowe (zlecenia krótkoterminowe, bez osłon socjalnych -Red.), to ta praca jest tam cztery razy lepiej wynagradzana niż ta sama praca, którą wykonywaliby w Polsce. W kraju mogą bowiem zarobić

w tym wypadku około tysiąca, półtora tysiąca złotych (250-370€). W Anglii, Irlandii, w Niemczech zarabiają 3-4 razy więcej. Z tej kwoty, którą tam zarobią, są w stanie utrzymać się. Z kwoty, którą zarobią w Polsce, nie są w stanie nawet wynająć sobie skromnego lokum. Jeśli nie zmieni się polityka gospodarcza, ta tendencja niestety się nie zmieni - z najgorszymi skutkami dla rozwoju gospodarczego, społecznego i demograficznego w Polsce - mówi prof. Józefa Hrynkiewicz.

Najwięcej polskich emigrantów (z najnowszej, zarobkowej fali) przebywa w Wielkiej Brytanii - 650 tys. oraz w Niemczech - 560 tys. To o 125 tys. więcej niż jeszcze trzy lata temu. Popularne kierunki emigracji zarobkowej to także Irlandia i Holandia, w których mieszka - odpowiednio - 115 tys. i 103 tys. osób z Polski.

RIRM

Rekrutacja do Szkoły Kantorów

Szkoła Kantorów to dwuletnie studium muzyki liturgicznej przygotowujące do posługi muzycznej w Kościele. Od kilku lat prowadzi je Fundacja Dominikański Ośrodek Liturgiczny w Krakowie.

Kurs przygotowuje osoby zaczy- nające przygodę ze śpiewem jak i te, które chcą rozwinąć swoje dotychczasowe umiejętności wokalne. Zajęcia

w Szkole prowadzą uznani muzycy kościelni, między innymi Dawid Kusz OP, Sławomir Witkowski czy Marcin Wasilewski-Kruk.

Studium kładzie nacisk na przekazy- wanie praktycznych umiejętności muzycz- nych - emisji głosu, nauki czytania nut, artykulacji, podstaw prowadzenia zespołów wokalnych - oraz wiedzy na

temat liturgii i muzyki sakralnej. Pomaga poszerzyć i dobrać repertuar śpiewów liturgicznych, a także wzbogacić swoją wiedzę na temat zasad i przepisów litur- gicznych ze szczególnym uwzględnieniem roli, jaką muzyka pełni w liturgii.

Obecnie trwają zapisy do Szkoły Kantorów na rok akademicki 2014/2015. Formularz zgłoszeniowy i szczegółowe informacje można znaleźć na stronie www. liturgia.dominikanie.pl.

Powitanie nowych duszpasterzy w Aulnay-sous-Bois

„Panie Jezu, który ich uświęciłeś, aby w Twoim imieniu pełnili dla nas postugę duszpasterską, daj im siłę, i fność i radość z wypełniania mi. ji”.

Na początku września dokonano się wiele zmian w parafii w Aulnay-sous-Bois. 7 września żegnaliśmy ks. Zbigniewa Wcisto TChr, pełniącego przez trzy lata służbę wikarego w naszej wspólnoty, a tydzień później, 14 września, w uroczystość Podwyższenia Krzyża Świętego witaliśmy dwóch nowych duszpasterzy, ks. Romana Wrocławskiego TChr, dotychczasowego proboszcza parafii francuskiej w Epinay sur Seine i polskiej w Saint Denis oraz ks. Pawła Witka TChr, który przez wiele lat pełnił duszpasterską postugę w krajach dawnego Związku Sowieckiego, na Ukrainie i w Kazachstanie. Dodatkową zmianą w naszej wspólnoty jest rozdzielenie przez ks. prowincjała Jana Ciągło TChr funkcji prowincjała i proboszcza. Urząd proboszcza objął ks. Roman, natomiast ks. Paweł będzie wikariuszem.

Na początku Mszy świętej ks. Jan Ciągło przedstawił i przywitał serdecznie nowych duszpasterzy, a następnie wręczył im

dekrety nominacyjne na nowe placówki, wydane przez francuskiego biskupa Pascala Delannoy.

W dalszym ciągu uroczystości ks. Roman złożył przysięgę, zgodną z rytuałem wprowadzającym na urząd proboszczowski oraz uroczyste wyznanie wiary, po czym przedstawiciele Duszpasterskiej Rady Parafialnej w imieniu całej wspólnoty przywitali nowych księży oraz wręczyli im symboliczne wiązanki kwiatów. Złożyli również serdecznie podziękowania księdzu prowincjałowi Janowi Ciągło, za jego wieloletnią postugę proboszcza w parafii w Aulnay-sous-Bois:

„Księżo Janie, zostajesz nadal razem z nami, chociaż już nie jako proboszcz, lecz jako przełożony Księży Chrystusowców. Cieszymy się bardzo, iż nadal będziesz blisko nas. Wierzymy, że nadal będziesz wspierał nas swoją mądrością i uczył prostej, lecz jakże pięknej drogi do Boga. Chcemy podziękować Ci za całe dobro, jakim nas obdarzałeś w czasie swojej postugi duszpaster-

Cud budujący jedność

ks. Tomasz Sokół

W kaplicy domu generalnego Sióstr Anun. jatek w Thiais roz poczęło się dochodzenie w sprawie uzdrowienia za przyczyną bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Jeśli Stolica Apostolska uzna jego naci. przyrodzony charakter, nieu. ytumaczalny naukowo i trwały skutek, to otwarta zostanie droga do kanonizacji warszawskiego kapłana i męczennika, patrona „Solidarności”.

Uroczyste otwarcie procesu rozpoczęła Msza św. pod przewodnictwem ks. prof. Józefa Crzywaczewskiego. W koncelebrze brali udział: postulator procesu, ks. prał. Tomasz Kaczmarek, rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji ks. inf. Stanisław Jez i ks. Bernard Brien,

kapelana szpitala, w którym miało dojść do cudownego uzdrowienia. Obecni byli również duchowni diecezji Créteil a także polscy księża.

Podczas liturgii pierwszą lekcję odczytał François Audelan, którego cudowne uzdrowienie będzie właśnie

badat Trybunał. W Eucharystii uczestniczyła także polska zakonnica, s. Rozalia, michalitka, którą ordynariusz Créteil, bp Michel Santier skierował do postugi duszpasterskiej w szpitalu, gdzie leczony był Audelan. Kazanie wygłosił ks. prof. Józef Naumowicz. Przypomniał w nim życie polskiego błogostawionego, jego męczeńską śmierć przed trzydziestu laty, podkreślając, iż w swoim życiu wypełniał on słowa „Zło dobrem zwyciężaj!”. To, co charakterystyczne w życiu bł. ks. Popiełuszki to wrażliwość na tych, którzy cierpią. Był jak wszyscy księża, ale miał więcej miłości dla tych, którym służył. 13

skiej, jako ksiądz proboszcz. Przez te wszystkie lata wskazywałeś nam jak postępować, aby nasz ziemski trud nie poszedł na marne. Jesteś dla nas kapłanem, dzięki któremu każda Msza święta i głoszone przez Ciebie Słowo Boże jest wyjątkowe. Kapłanem, który jest gorliwym szafarzem Bożych tajemnic, który nie tylko jest naszym nauczycielem i spowiednikiem, ale też naszym przyjacielem. Wielokrotnie służyłeś nam radą, ciepłym słowem i pomocą. Dzisiaj za wszystko dziękujemy Ci z całego serca i cieszymy się, że nadal pozostaniesz wśród nas, a Bogu dziękujemy, za to, że przed laty postawił Cię na naszej drodze!

Księżu Romanie. W imieniu Duszpasterskiej Rady Parafialnej oraz całej wspólnoty, witamy serdecznie nowego Księdza proboszcza w nowym miejscu postugi duszpasterskiej. Postuga kapłańska, to ciągła wędrówka, nauka, zbieranie nowych doświadczeń. To możliwość pokazania innym, jaką wartość ma wiara, zwłaszcza tutaj, na emigracji. Dzisiaj stajesz przed nami jako nasz pasterz. Nowa parafia, nowi ludzie, nowe wyzwania i zadania. To wszystko przed Księdzem proboszczem. Witając Cię w naszej wspólnocie, chcemy zapewnić, że będziemy Cię wspierać w twojej postudze duszpasterskiej. Chcemy to czynić nie tylko naszą modlitwą, ale też współpracą dla dobra naszej parafii. Niech nie zabraknie ludzkiej życz-

liwości i solidarnego wsparcia we wszystkich poczynaniach!

Księżu Pawle! Przyjmujesz obowiązki wikariusza w naszej parafii. Tu, na emigracji, tworzymy wspólnotę, a raczej jedną wielką rodzinę, którą łączy wiara w Pana Boga, język i polskie tradycje. Witamy Cię, więc w naszej wielkiej emigracyjnej rodzinie i zapewniamy, że będziemy pomagali Księdzu w aklimatyzowaniu się w nowym domu. Dołożymy wszelkich starań, aby każdy dzień, każde modlitewne spotkanie było wyjątkowe. Prowadź nas, Księżu Pawle, do Boga każdego dnia. Dawaj nam świadectwo wiary i ucz nas żyć przykazaniami. Życzymy Ci dużo entuzjazmu i siły potrzebnej do głoszenia Radosnej Nowiny."

Powitania naszych nowych duszpasterzy kończymy słowami Świętego Jana Pawła II:

„Niech nasza droga będzie wspólna.

Niech nasza modlitwa będzie pokorna.

Niech nasza miłość będzie potężna.

Niech nasza nadzieja będzie większa od wszystkiego, co się tej nadziei będzie sprzeciwiać."

Szczęść Boże!

Elżbieta Noster,
złotca Magdalena Noster

razy był zatrzymywany przez milicję, ale mawiał, że przekroczył strach, bo zaufał Bogu, „Jestem księdzem i nie mogę nie ufać”. 19 października 1984 r., wracając z Bydgoszczy, został uprowadzony, prze-

trzymywany i zmasakrowany przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa a następnie zamordowany i wrzucony do Wisły. Po tygodniu ciało męczennika odnaleziono. Na pogrzebie zgromadziło się 600 tys. ludzi. Od tego czasu grób bł. ks. Jerzego Popiełuszki odwiedziło i modliło się przy nim 18 mln pielgrzymów z całego świata. Benedykt XVI ogłosił jego beatyfikację, która odbyła się w czerwcu 2010 r.

Na zakończenie Mszy św. w Créteil przybył bp Michel Santier i uroczystie otworzył prace Komisji kanonizacyjnej. „Ofiarujemy Duchowi św. tę Komisję, która

ma rozeznaczyć, w imieniu Kościoła, ten cud i przedstawić go do kanonizacji bł. ks. Popiełuszki. Jest tu ogromna zgodność między Francją i Polską. I ten cud wpisuje się w szczególną jedność obu narodów, a siostra Rozalia jest świadkiem tego wielkiego cudu, jest nim także ojciec Brien. Cudu, do którego doszło w dniu urodzin św. ks. Popiełuszki. I przyjmujemy tę łaskę i dziękujemy za nią. Jest to wielka łaska także dla diecezji Creteil – mówił bp Santier.

W uroczystości wzięt też udział przybyły z Chicago w USA – bratanek ks. Jerzego, pan Marek Popiełuszko, syn starszego brata księdza, Józefa.

Bp Michel Santier będzie, zgodnie z prawem, przewodniczącym Trybunału, a po wstępnych przygotowaniach ustalono też, że proces będzie prowadzony wspólnie: przez diecezję Créteil i archidiecezję warszawską. □

Zapraszamy na rocznicową Mszę św.

19 października o godz. 11, w Kościele Polskim w Paryżu (263 bis, rue St Honoré) zostanie odprawiona Msza św. o wieczny pokój duszy św. Siostry Marii od Krzyża (Wandy Horszowskiej) w 40 rocznicę otwarcia założonego przez nią dla polskich dziewcząt Domu im. św. M. Kolbe w Bagneux. Foyer, które prowadziła przez długie lata, nadal przyjmuje studentki.

Byłe mieszkanki

Mâlay-le-Grand, le 14 juillet 2014 : Hommage a quatre Polonais !

Mâlay-le-Grand, est un bourg situé dans le département de l'Yonne, près de Sens. La ville compte 1511 habitants. L'altitude, au-dessus du niveau de la mer est de 221 mètres.

La fête Nationale du 14 juillet, chaque année est célébrée normalement, et les cérémonies ont lieu à la mémoire de la Révolution Française de 1789 ! Mais ce mois-ci, il en fut tout autrement. Nous avons fêté les événements de la Révolution, mais aussi un autre événement : 2014, en France, signifie le souvenir de la libération de l'Europe occidentale, et la tragédie qui s'est déroulée à Mâlay-le-Grand, le 13 juillet 1944.

Il est 10 heures 30 mn, nous nous pressons, avec Monsieur Jean-Louis Paquet, d'installer quatre chevalets pour accrocher les quatre photos des polonais liquidés par les allemands, près de la maison de Monsieur Cwik où sera fixée la plaque commémorative de nos martyrs, pour un souvenir éternel, 70 ans, jour pour jour, après la tragédie !

Il faut dire qu'aujourd'hui, ça n'est pas un jour comme les autres. Il y aura des invités, des témoins et des personnalités dans les rangs desquels nous pouvons voir : - Monsieur le Maire de Mâlay-le-Grand, Guy Crost (qui a permis, sur proposition de Didier Perrugot, archéologue et historien du Sénonais, la cérémonie avec le Conseil municipal de la ville), - Madame Estevez-Novac, 1ère Adjointe au Maire, - Madame Marie-Louise Fort, député du département de l'Yonne, et Maire de la ville de Sens, - Monsieur André Villier, Président du Conseil Général, - Mon Hamel-Francis Mekkachera, Sous-préfet à Sens, du département de l'Yonne, - Madame Agnieszka Kucińska, Consul Général de Pologne en France, - Monsieur l'interprète de l'Union Européenne, - Monsieur le Représentant militaire polonais.

Il était 11 heures, lorsque Madame Agnieszka Kucinska, le Sous-préfet, la fille Wanda Gillet-Wypychowski, son frère Stanislas, ont découvert la Plaque commémorative à la mémoire de nos quatre martyrs polonais : - Józef Wypychowski (1901-1944), - Juljan Szarzyński (1911-1984), - Józef strząsała (1906-1944), - Stanisław Dworski (1911-1944) - *pbote. 1 et 2 (L.Norwak).*

Madame Kucińska prononça une petite allocution à la mémoire des quatre personnes.

Le long cortège est parti ensuite vers le Monument-aux-Morts de la 1ère et de la 2ème Guerre Mondiale, où sont sculptés les noms de trois des polonais, près de l'Eglise. Il manque le nom de Monsieur Dworski (objet de la pose de la plaque commémorative d'aujourd'hui).

On entendit ensuite, l'Hymne national Polonais et la Marseillaise.

Parce qu'il est interdit de fermer à la circulation une route départementale, le cortège s'est déplacé sur la place de la Mairie de Mâlay-le-Grand, où un Etendard polonais de l'année 1938

flottait avec celui de la France, et où une nombreuse assistance s'est déplacée.

Sur la place de la Mairie, Monsieur Didier Perrugot et Monsieur Jean-Louis Paquet, ont décrit la chronologie des événements. On peut même dire que Monsieur Paquet a lu un exposé « pro-polonais » que nous n'avions jamais entendu dans nos environs depuis le début de l'immigration polonaise dans notre région !

Après, Monsieur le Maire, l'interprète de l'Union Européenne(i), Madame le Consul : Agnieszka Kucińska, Madame le Député, Monsieur le Président du Conseil Général de l'Yonne, le Sous-préfet ont lu, chacun son discours à la mémoire de nos concitoyens morts cinq semaines avant la libération du département de l'Yonne. Tous ont dit « leur émotion d'être à Mâlay-le-Grand, en ce jour de Mémoire » et ont souligné : « combien dans notre monde, la vigilance et la tolérance doivent conduire chacun d'entre-nous ».

« La paix est notre plus grand bien ». Ce fut une très belle cérémonie » a souligné Madame Wanda Gillet-Wypychowski qui avait 19 ans au moment des faits. On peut dire aussi, que 70 ans après la fin de la deuxième guerre mondiale, dans nos environs, il y avait deux « camps de séjour et de surveillance » de polonaises avec leurs enfants - l'un à Saint-Denis-Lès-Sens (6 km de Mâlay-le-Grand, le second à Saint-Maurice-aux-Riches-Hommes (à 25 km), pour lesquels il y a encore quelques années aucune Autorité locale ne voulait parler et entendre(j) ! En outre, souvent, leurs époux étaient dans l'Armée Sikorski en France, qui, jusqu'au 23 juin 1940 (k), se battaient dans l'est de la France et ou beaucoup d'entre-eux furent prisonniers de guerre en Allemagne, cinq ans, et libérés par l'armée américaine ! Cette cérémonie, cet événement a touché (j'en fus le témoin) beaucoup d'enfants de polonais qui ont maintenant entre 65 et 75 ans, et qui habitent dans les environs de Sens - Mâlay-le-Grand, parce que beaucoup étaient présents sur la place.

Madame le Consul Général de Pologne en France, Agnieszka Kucinska est restée avec sa délégation polonaise, durant près de deux heures avant de repartir pour Paris.

Maintenant, il faut traduire ce qui c'est passé ici, le 13 juillet 1944, à Mâlay-le-Grand. Les Evenements :

Un saint silence durant 70 ans ! du 13 juillet 1944 au 14 juillet 2014, temps durant lequel est venu s'immiscer le drame de quatre polonais, à la fin de l'occupation du département de l'Yonne par les allemand (la troisième armée américaine du général Patton a libéré tous les environs de Sens, le 21 août 1944, à 15 heures pour Sens).

Cinq semaines avant, un résistant polonais et trois de ses compa-

Les porte-drapeaux des associations françaises d'anciens combattants et un polonais se sont arrêtés au Monument aux Morts où il y avait deux Etendards Français et Polonais (photo : L. Nowak)

gnons furent liquidés par les hitlériens ! Il s'agit de Messieurs : - Józef Wypychowski (1901-1944), - Juljan Szarzyński (1911-1984), - Józef strząsała (1906-1944), - Stanisław Dworski (1911-1944). Les trois premiers noms se trouvent sur le « monument aux morts de la guerre 1939-1945 » dans le village de Mâlay-le-Grand (près de Sens) depuis les premières années après la fin de la dernière guerre mondiale. Mais il manque Monsieur Dworski !

Deux personnes savaient ce qu'il s'est passé ici en juillet 1944, et, sans eux, il n'y aurait aucune trace de cette histoire ! Il s'agit de Monsieur Didier Perrugot, archéologue, historien et Docteur en Archéologie à l'université de Paris I Panthéon-Sorbonne, et, aussi, membre du bureau de la Société Archéologique de Sens, 5, rue Rigault, à Sens et à Monsieur Jean-Louis Paquet, fils et neveu de deux résistants français (où son oncle a perdu la vie en 1943, tué chez le coiffeur à Sens, dénoncé aux allemands. Il y a sur le mur de l'ex salon de coiffure, une plaque commémorative). Nous pouvons, ici, les remercier.

La chronologie de l'affaire de Mâlay-le-Grand, est la suivante (je décris ici, les événements que m'a communiqués par écrit, Monsieur Didier Perrugot, auteur de cette recherche historique) : « Le treize juillet 1944, un sujet polonais du nom de Jozef Wypychowski, habitant la ferme de « La Mattre » est arrêté parce qu'il lui est reproché de cacher dans sa ferme des déserteurs de l'armée allemande, dont un polonais et un russe. La famille Wypychowski est installée depuis 8 mois. Il y a trois enfants, dont Alfonse, 17 ans, en contact avec le groupe de partisans « Bourgogne » au lieu-dit « le Clos Aubry » (commune des Bordes).

Mais la situation dérape : échange de coups de feu, un allemand est tué, deux déserteurs aussi. Les Allemands arrivent en force. Ils arrêtent Jozef Wypychowski. La ferme est pillée et incendiée.

Madame Wanda Gillet, fille de Jozef Wypychowski, survivante de ce drame, nous dit ce qu'il s'est passé dans la ferme de son père, ce matin du 13 juillet 1944 (elle avait 19 ans) : « un jour avant le drame, à la nuit tombée..., mon père, prévenu entre temps de ce qui se passe, ne mesure pas la gravité de la situation : il part dans les champs en direction de « La Mattre » où il sera arrêté peu après. Je ne le reverrai plus ! »

La réaction des Allemands est à la mesure du drame : ils arrêtent plusieurs personnes à la Mattre, ils investissent le village des Fleuris et fouillent les maisons... Michel Bolusset (en vacances dans sa famille à la Houssaye) fait partie des personnes arrêtées, il se souvient : « le matin vers 9 h 00, les Allemands sont à la ferme des Gautier, à la Mattre... De là, je vois les allemands aller et venir dans le bâtiment voisin (l'ancienne mairie au n° 23) ». Michel Bolusset sera libéré dans l'après-midi.

À Mâlay le Grand, les arrestations s'accompagnent de celle de trois autres agriculteurs polonais du village, Julian Szarynski, Joseph Trzasala et Stanislas Diwaski. On ne les reverra jamais. D'après un rapport de gendarmerie du 18 juillet 1944, on les soup-

Mr Le Maire : G. Crost, Mme le Consul de Pologne A. Kucinska, le Sous-Préfet de Sens : Mr Mekkachera, Le Député : Mme M-L. Fort, le Président du Conseil Général de l'Yonne : Mr A. Villiers, sur la place de la Mairie à Mâlay-le-Grand. (photo : Annie et L. de Mâlay-le-Grand)

çonnait de complicité dans l'évasion des déserteurs ukrainiens.

Les sources historiques ne précisent pas ce que deviennent les personnes arrêtées, en particulier les quatre sujets polonais, et les informations à cet effet sont contradictoires : certaines publications mentionnent trois d'entre eux comme ayant été déportés et morts en déportation, à Buchenwald. Ce sont aussi ces noms qui figurent sur le livre d'Or, une liste établie après-guerre et qui a servi à graver les noms des morts sur le monument des déportés d'Auxerre. Mais on ne sait pas où a été puisée cette information. Jusque-là en tout cas, les recherches menées pour retrouver leur trace sont demeurées vaines (à Buchenwald notamment).

Et Mme Vanda Gillet n'a de son côté n'en a jamais entendu parler. Si l'on ajoute à cela le témoignage de Mme Paulette Lambert venue rendre visite à Stanislas Diwaski, son ouvrier emprisonné, on aura compris que le destin des sujets arrêtés n'a pas été un camp - fût-il de déportés - mais un peloton d'exécution.

Sur la base de toutes ces données, on voit que la tragédie qui se joue à Mâlay-le-Grand le 13 juillet est révélatrice de plusieurs choses : - d'abord que Joseph Wypychowski et son fils sont véritablement associés à un acte de Résistance, c'est à dire à un engagement contre l'occupant nazi. Ils cachaient des déserteurs avant de les faire passer au maquis. Sans doute y avait-il un idéal qui animait le groupe, en tout cas une solidarité particulière en lien avec la nationalité des déserteurs. Et il est vrai que « la Mattre » était un lieu idéal au contact de la forêt pour cacher des gens. - L'arrestation des autres polonais n'est peut-être que la conséquence de représailles qui s'abattent sur cette population accusée de complicité. - En l'état de l'information, aucun des sujets polonais n'a survécu : fusillés ou morts en déportation il faudra encore chercher ».

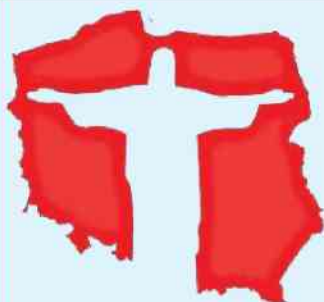
Trois des noms des Polonais victimes de la barbarie nazie se trouvent sur le monument aux morts de Mâlay-le-Grand. Monsieur Didier Perrugot a obtenu le témoignage d'une survivante de ce drame, Madame Gillet-Wypychowski, (fille de Josef Wypychowski).

« Dans ce drame, Joseph Wypychowski et son fils, sont certainement, liés à un Acte de résistance, ce qui veut dire que c'est un engagement contre l'occupant nazi. Quelques Français ont été arrêtés et libérés plus tard. Visiblement, les allemands voulaient liquider seulement les polonais ».

Stanislaw Dworski reste celui de qui on connaît le moins. C'est peut-être pour ça que son nom n'a pas été gravé sur le « monument aux morts 1939-1945 ». C'est pourquoi, aujourd'hui est le jour du rappel à la vérité. Ces quatre martyrs furent dans l'Armée Sikorski en France en 1940. □

Lionel Nowak

Fils d'immigrés polonais, depuis 1929

Jeśli pragniesz przez modlitwę i refleksję włączyć się w przygotowywanie Świątynych Dni Młodości, czekamy na Ciebie na pierwszym spotkaniu na SKYPY - w Święto Jana Pawła II, 22 października o godzinie 21.30.

Kolejne spotkania będą miały miejsce w każdą pierwszą sobotę miesiąca o tej samej porze. Czekamy na zgłoszenia i propozycje.

Adresy kontaktowe: - mail: s.antonina.sercanka@gmail.com; s_ewa@poczta.onet.pl;
- Skype: jeunespolonais.

Przez wstawiennictwo świętego Jana Pawła II, prosimy o potrzebne taski dla młodych i wszystkich przygotowujących Świątynne Dni Młodości.

Z darem modlitwy o błogostawieństwo Boże w rozpoczynającym się nowym roku pracy i nauki.

s. Antonina Szymczakowska – sercanka,
s. Ewa Mazur – sercanka

CENTRUM STOMATOLOGICZNE PRONY
91, rue de Prony 75017 PARIS
Linia metra nr. 3 stacja Pereire
RER C, stacja Pereire-Levallois

Akceptujemy CMU, AME.
Stawki wg. cennika Sécurité Sociale.
Stosujemy zasadę Tiers payant
(karta vitale).

01.44.29.79.89
info@cmdprony.fr

Mówimy po polsku

Współpracujemy z większością mutuelles.
Konsultacje : od Pn - do Pt - 9h00 - 20h00

Serdecznie zaprasza na

Bal Andrzejkowy

Franco-polonais 29 listopada 2014

W Sali Jean Vilar: 9, Boulevard Héloïse 95100 Argenteuil

Na scenie wystąpi:

Dudzik Band

Wstęp 35€ od osoby koktajl i swojska przekąska gratis

Bufet zaopatrzonej w polskie ciepłe dania, ciasta, napoje oraz lekkie alkohole.

Rezerwacja i sprzedaż biletów: tel. 06 32 33 94 58; 06 16 83 64 75
e-mail: contact@polonia-argenteuil.com; www.polonia-argenteuil.com

Oficjalne otwarcie balu o godz. 19.00; zabawa do godz. 3.

Parking surveillé - gratuit

WYWÓZ GRUZU. TRANSPORT.
120€ - 60€! TEL. 06 20 03 34 85

KTO
TÉLÉVISION CATHOLIQUE

KTO est accessible via le satellite, la TV par ADSL, le câble, et par Internet (www.ktotv.com) en direct et en plein écran.

Canalsat (anciennement TPS): canal 173
Coordonnées de KTO sur le satellite Astra: Satellite Astra 1KR (19,2° Est) • Transpondeur : 22 • Fréquence : 11 538 MHz • Polarisation : Verticale • Symbol rate : 22,0 MSymb/sec • Service ID : 6902 • PID Vidéo : 602 • PID Audio : 622.

BIURO TŁUMACZEŃ
W. A. KOCZOROWSKI

Tłumacz przysięgły przy Sądzie Apelacyjnym w Wersalu
90, rue Anatole France - 92290 Châtenay-Malabry
lub
4, villa Juge - 75015 Paris (M° Duplex)

tel. 01 70 28 55 66 lub 06 07 71 52 90; (e-mail: wakocz@aol.com).

Tłumaczenia urzędowe, redakcja podań i pism, formalności prawno-administracyjne w urzędach, kancelariach notarialnych i sądach.

Rozliczenia księgowe. 07 60 74 90 98

Jeśli uważasz, że masz problem z alkoholem, alkohol kieruje Twoim życiem

Przejdź na spotkanie **Anonimowych Alkoholików**

Anonimowi Alkoholicy są wspólnotą mężczyzn i kobiet, na życie których wpływa picie alkoholu. Anonimowi Alkoholicy dzielą się nawzajem doświadczeniem, siłą i nadzieją, aby wspólnie rozwiązać swój problem – **alkohol**.

Spotkania AA odbywają się w każdy wtorek w godzinach od 19³⁰ do 21³⁰

przy kościele św. Genowefy (18, rue Claude Lorrain, 75016 Paris – metro Exalmans)

Anonimowość jest podstawową zasadą Anonimowych Alkoholików

GŁOS
KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE

UWAGA! Drobne ogłoszenia w G.K.: 1 €/słowo; przy powtórzeniach – od trzeciego razu – 0,7 €/słowo; ogłoszenia ekspresowe – we Wkładce G.K.: 6 € („szukam pracy” – 4 €); przy powtórzeniach – 50% ceny; – „usługi” – do 10 słów: – 8 € (powtórzenia 5 €), do 20 słów – 12 € (powtórzenia 8 €). Ogłoszenia umieszczamy dodatkowo na stronie internetowej G.K. (www.glos-katolicki.eu) – dopłata wynosi -1 € na tydzień („usługi” – 2 €)! Reklamy (ceny w zależności od ilości powtórzeń i wielkości) – inf. i cennik w redakcji GK – 263 bis, rue Saint Honoré, 75001 Paris – II piętro: w godz. 9–12h30 i 15–18, od poniedziałku do piątku; tel. 01 55 35 32 28(31); 01 42 96 23 29; fax 01 55 35 32 29; e-mail: vkat@club-internet.fr

PSYCHOLOG-TERAPEUTA:**TEL. 01 45 88 58 60**

udziela pomocy w przypadku:
problemów życiowych, depresji,
ciężkich chorób, żałoby...

Poradnictwo legalne

TRANSPORT:

- wywóz gruzu, - dowóz materiałów,
- przeprowadzki.

T. 06 98 58 86 36

Zaprasza na week-endy i wakacje

Polski ośrodek wakacyjny
położony na Opalowym Wybrzeżu obok Le Touquet Paris Plage

Niskie ceny, zniżki dla młodzieży,
dzieci do lat 3 za darmo!

Rezerwacja :
Stella Maris - 376 chemin Baillarquet - 62780 Stella-Plage
Tél. 03 21 94 73 65 - Fax : 03 21 94 63 55
contact@stellamaris-vacances.com - www.stellamaris-vacances.com

TŁUMACZENIA – KONSULTACJE PRAWNE

S. Bocianowski - dr Prawa Międzynarodowego
SPECJALISTA PRAWA POLSKIEGO
Ekspert Sądowy – Tłumacz Przysięgły

105 bis, Bd de Grenelle, 75015 Paryż

Tel/fax : 01 43 06 00 70, 06 17 98 60 20, e-mail: bocianowski@sfr.fr

Sprawy małżeńskie, administracyjne, emerytalne,
spadkowe, nieruchomości itp. w Polsce i we Francji.

Niedroga francusko-polska firma pogrzebowa**POMPES FUNEBRES POLONIA ASSISTANCE INTERNATIONALE**

przewożenie ciała do Polski • pogrzeby na terenie całej Francji 24/24
Koszty trumny (lub urny) i transport do Polski od 2200 € TTC

Tel. **02 31 85 23 66** – mówimy po polsku
(tłumaczenie i załatwianie formalności w urzędach)

Tel. **02 31 78 25 93** – mówimy po francusku
Fax **02 31 34 98 93** | e-mail: josefa.bazincourt@gmx.fr

LUXSUS - PRZEWOZ OSÓB I TOWARÓW DO POLSKI – OLSZYNA, WROCLAW,
KATOWICE, KRAKÓW, RZESZÓW. **TEL.: 06 62 75 50 06;**
01 42 38 63 20; (00 48 12) 284 12 50!

Bilety autokarowe i samolotowe

Janosik SINDBAD

Paryż: 252, rue Rivoli - 2, rue Mondovi
tel. 01 44 69 30 80, 01 40 20 00 80.

Wyjazdy 7 razy w tygodniu.

Z Paryża (12⁴⁵), Reims (14⁴⁵), Metz (17⁰⁰)

do: Polski Południowej i Centralnej;

16⁰⁰ - z Paryża do innych miejscowości, w sumie 145 miast.

Czynne 7 dni w tygodniu - przesyłki i paczki do Polski

Specjalistyczny Gabinet Ortodontyczny**DR AGNÈS PALUCHA**

118, av. Jean-Jaurès - 75019 Paris, Métro: Ourcq/Laumière

tél. 01 83 96 03 00

Grupy rodzinne Al-Anon
Nadzieja dla krewnych i przyjaciół alkoholików

AL-ANON – GRUPA „ŚWIATEŁKO”

jest wspólnotą kobiet i mężczyzn, na życie których wpływa picie
alkoholu **członka rodziny lub bliskiej osoby.**

Krewni oraz przyjaciele mogą wiele uczynić, aby pomóc zarówno sobie, jak i osobie mającej problem z alkoholem. Jeśli masz kochaną osobę, której picie powoduje poważne problemy, będziesz serdecznie witany na naszych spotkaniach. Nie mamy powiązań z żadnym wyznaniem wiary, nie mamy żadnych zobowiązań prawnych, składek ani wpisowego. Dzielimy się wzajemnie naszym doświadczeniem, siłą i nadzieją. Twój postęp może się dokonać według twójego własnego sposobu i tobie właściwego tempa. My tylko zachęcamy, abyś wziął udział w naszej wspólnej sprawie.

Spotkania odbywają się **W KAŻDY CZWARTEK o godz. 20⁰⁰**

w salce obok kościoła polskiego św. Genowefy 18 rue Claude Lorrain, 75016 Paris (M° Exelmans) **ANONIMOWOŚĆ JEST PODSTAWOWĄ ZASADĄ AL-ANON**

Dr Danuta Baranowicz-Schouker
chirurgien-dentiste

33, rue Poissonnière – 75002 Paris, M° Bonne Nouvelle

tél. 01 42 33 60 31; 06 20 25 08 15**(mówimy po polsku)**

Grupy rodzinne Al-Anon
Nadzieja dla krewnych
i przyjaciół alkoholików

Anonimowość jest podstawową zasadą Al-Anon. Czekamy na Ciebie!
Tel: 06 26 45 56 46

Al-Anon jest wspólnotą kobiet i mężczyzn, na życie których wpływa picie alkoholu członka rodziny lub bliskiej osoby. Krewni oraz przyjaciele mogą wiele uczynić, aby pomóc zarówno sobie jak i osobie mającej problem z alkoholem. **Spotkania odbywają się w każdy wtorek o godzinie 20** (w salce obok kościoła polskiego NMP w Paryżu – metro: Concorde)

Grupa Alateen spotyka się w drugi i ostatni wtorek każdego miesiąca o **godz. 20**

GŁOS
KATOLICKI
VOIX CATHOLIQUE

Tygodnik polski za granicą

(Hebdomadaire de l'émigration polonaise)

N° 34 (2560): 12. 10. 2014

Commission paritaire N°: 0515 G. 86630;

ISSN: 1279-953X

Cena (Prix au n°): 1,55 €

Wydawca (Editeur): Polska Misja Katolicka we Francji (La Mission Catholique Polonaise en France) – tél. 01 55 35 32 32

Adres (Adresse): 263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris. Tél.: 01 55 35 32 28; 01 55 35 32 31; fax 01 55 35 32 29.

E-mail: vkcat@club-internet.fr, vkcat@sfr.fr | www.glos-katolicki.eu

CCP 12 777 08 U Paris; CCP 19 180 05 U Paris.

Dyrektor Publikacji (Directeur de la Publication): Ks. inf. Stanisław Jeż – Recteur MCP.

Redaktor (Rédacteur): Paweł Osikowski; Zespół (Rédaction): ks. Tomasz Sokół.

Druk (Imprimerie): INDICA – 2, rue du 19 mars 1962 – 28630 Le Coudray; tel. 02 37 88 18 81.

Abonnement (Abonement): 1 rok (1 an) – 56,60 €, pół roku (6 mois): 30,30 €.

Redakcja nie zwraca materiałów nie zamówionych, zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Numer złożony do druku (soumis à l'impression): 1.10.2014

Inf. o prenumeracie na str. 3

POLVOD**TYLKO POLSKIE FILMY**Legalnie i bezpłatnie na www.polvod.pl**TRWAM** PROGRAM

13 - 19 października - 2014

PONIEDZIAŁEK 13 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Wieś to też Polska 9²⁵ Stowo życia 9³⁰ Vatican magazine 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Rozmowy niedok. 11²⁵ Felieton 11³⁰ Reportaż 11⁴⁵ Inscenizacja 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Sól Ziemi 13²⁰ Koncert życzeń 14¹⁰ Głos serca 15³⁰ Reportaż 15⁵⁰ Pytasz i wiesz 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Wspomnienia z Wilna 16³⁰ Tydzień z Ziemi Św. 16⁵⁰ Reportaż 17²⁰ Stowo życia 17²⁵ Św. na każdy dzień 17³⁰ Spotkanie Rodziny RM 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Retrospekcja 20⁵⁵ Św. na każdy dzień 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

WTOREK 14 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Reportaż 9¹⁰ Śladami Mojżesza – dok. 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Jak My to widzimy 10⁴⁵ Tydzień z Ziemi Św. 11⁰⁵ Mocni w wierze 11³⁵ Retrospekcja 11⁴⁰ Św. na każdy dzień 11⁴⁵ Reportaż 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Koncert 13²⁵ Lourdes z Navarese 14⁰⁰ W imię brata – film 15³⁵ Św. na każdy dzień 15⁵⁰ Pytasz i wiesz 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Kalejdoskop młodych 16⁴⁰ Aktualności WSKSiM 16⁴⁵ Reportaż 16⁵⁵ Św. na każdy dzień 17⁰⁰ Dok. 17²⁰ Stowo życia 17²⁵ Św. na każdy dzień 17³⁰ Reportaż 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

ŚRODA 15 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Stowo życia 8⁴⁵ Dla dzieci 9⁰⁰ Kalejdoskop młodych 9²⁵ Aktualności WSKSiM 9³⁰ Dok.

10⁰⁰ Audycja Generalna 11²⁵ Felieton 11³⁵ Dok. 11⁵⁵ Św. na każdy dzień 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Sól Ziemi 13⁴⁰ Reportaż 14⁰⁰ Miłość odnajdzie cię wszędzie 15³⁰ Reportaż 15⁴⁵ Św. na każdy dzień 15⁵⁰ Pytasz i wiesz 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Na zdrowie 16³⁰ Reportaż(2) 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

CZWARTEK 16 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Stowo życia 8⁴⁵ Film 9⁰⁰ Na zdrowie 9²⁵ Św. na każdy dzień 9³⁰ Dla dzieci 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Rozmowy niedok. 11²⁵ Felieton 11³⁵ Drogowskazy zdrowia 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Reportaż 13²⁰ Dokument 14⁰⁰ 6 Dziękczynienie w Rodzinie 15⁵⁰ Pytasz i wiesz 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Rozrywka 16³⁵ Dokument(2) 16⁵⁵ Przegląd Niedzieli 17¹⁰ Reportaż(2) 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Św. na każdy dzień 19³⁰ Film 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

PIĄTEK 17 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Polski pkt. widzenia 8⁴⁰ Stowo życia 8⁴⁵ Film 9¹⁰ Rozrywka 9⁴⁰ Św. na każdy dzień 9⁴⁵ Duc in altum 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Rozmowy niedok. 11²⁵ Felieton 11³⁵ Reportaż 11⁵⁵ Św. na każdy dzień 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Koncert Jubileuszowy 14⁰⁵ Król Dawid – film 15⁰⁰ Koronka do Miłosierdzia Bożego 15²⁰ Doku-

ment 15⁴⁵ Św. na każdy dzień 15⁵⁰ Pytasz i wiesz 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Siódmy sakrament 16³⁵ Reportaż 17⁰⁰ Na tropie 17³⁰ Reportaż 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Westerplatte Młodych 18⁵⁵ Przegląd Niedzieli 19⁰⁰ Warto zauważyć 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

SOBOTA 18 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Informacje 8¹⁵ Westerplatte Młodych 8⁵⁵ Stowo Życia 9⁰⁰ Dokument 9⁵⁵ Św. na każdy dzień 10⁰⁰ Informacje 10¹⁵ Felieton 10³⁵ Polski pkt. widzenia 11⁰⁰ Dla dzieci 12⁰⁰ Anioł Pański 12⁰³ Informacje 12²⁰ Warto zauważyć 12⁵⁰ Na tropie 13²⁰ Siódmy sakrament 14⁰⁰ 6 Dziękczynienie w Rodzinie 15⁰⁰ W 30 Rocznicę męczeńskiej śmierci bł. Ks. Jerzego Popiełuszki 17⁰⁰ Z PE 17³⁰ Reportaż 18⁰⁰ Anioł Pański 18⁰⁵ Informacje 18¹⁵ Rozmowy niedok. 19²⁵ Przegląd Niedzieli 19³⁰ Dla dzieci 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Przegląd Źródła 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje 21⁴⁰ Polski pkt. widzenia

NIEDZIELA 19 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Stowo życia 8⁰⁵ Polski pkt. widzenia 8³⁰ Z PE 9⁰⁰ Dla dzieci 9¹⁵ Przegląd Źródła 9²⁰ Przegląd Niedzieli 9²⁵ Św. na każdy dzień 9³⁰ Msza Św. 10³⁰ Reportaż 11²⁰ Św. na każdy dzień 11²⁵ Stowo życia 11³⁰ Reportaż 11⁵⁵ Św. na każdy dzień 12⁰⁰ Anioł Pański 12²⁰ Wieś to też Polska 13³⁰ Sól Ziemi 14²⁵ Niebieska jabłoń – film 16⁰⁰ Informacje 16¹⁰ Koncert życzeń 17⁰⁰ Reportaż(2) 18⁰⁰ Uroczysta Msza Św. 20⁰⁰ Informacje 20²⁰ Różaniec 20⁵⁰ Felieton 21⁰⁰ Apel Jasnogórski 21²⁰ Informacje. □

TV Trwam: ul. Św. Józefa 23/35; 87-100 Toruń

OFIARY NA TYDZIEŃ MIŁOSIĘRDZIA

Henri Dutkiewicz –	50€
Henri Cresique –	100€
Seląg Monika – Leforest –	10€
Ziótkowski Czestawa –	10€

Dalsze ofiary prosimy przysyłać na adres: Mission Catholique Polonaise, 263 bis, rue Saint-Honoré, 75001 Paris, wpłacając na: CCP 1268-75 N PARIS

Ofiarnodawcom składamy serdeczne „Bóg zapłać”

**GŁOS
KATOLICKI****PRZYJACIELE**

Ks. Nieruchalski Jan –	70€
M Perzyna Janek – Saint-Vaast (Belgia) –	70€
Mme Pomykaj Halina –	70€

Dalsza część Listy Przyjaciół będzie się ukazywać w kolejnych numerach GK Czytelnikom, którzy wspierają Głos Katolicki „Prenumeratą Przyjaciół”, składamy serdeczne podziękowania. (Redakcja)

UBEZPIECZENIA PO POLSKU

Grażyna Lubicz Fernandes

SwissLife tel. 01 39 64 38 36; 06 73 47 94 20 • fax: 01 34 17 43 51 e-mail: grazyna.fernandes.ag@swisslife.fr

BP 27 - 14, Résidence du Lac – 95880 Enghien Les Bains (północne przedmieście Paryża).

KOMPLETNA OBSŁUGA KLIENTA PO POLSKU

Numer pośrednika ubezpieczeń: 07 007 704, w rejestrze ORIAS – www.orias.fr; Instancja kontroli ACP

TVP
POLONIA

PROGRAM TV

13 – 19 października 2014

PONIEDZIAŁEK 13 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11¹⁰ Made in Poland – teleturniej 11⁴⁰ Galeria – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Łamigłówka 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Ranczo – serial 13⁴⁵ Tygodnik.pl 14⁴⁰ Kulturalni PL 15⁵⁰ Złotopolscy – telenowela 16²⁰ Kocham Kino – magazyn 16⁵⁵ Galeria – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ Łamigłówka 17⁵⁵ Sensacje XX w. – dokument 18²⁵ Studio Wschód 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Cafe historia 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20⁴⁰ Pogoda 20⁴⁵ Łamigłówka 20⁵⁰ Dom nad rozlewiskiem – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Reporter Polski – magazyn 22⁴⁵ Tomasz Lis na żywo 23⁴⁵ Droga do Europy – dokument 0²⁰ Naszarmia.pl 0⁴⁵ Galeria – serial 1¹⁰ Łamigłówka 1¹⁵ Sensacje XX w. – dokument 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

WTOREK 14 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Reporter Polski – magazyn 11⁴⁰ Dwie strony medalu – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Łamigłówka 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Londyńczycy II – serial 13⁵⁰ Ocalony świat 14²⁵ Tomasz Lis na żywo 15²⁵ Złotopolscy – telenowela 15⁵⁵ Gala TOTUS 2014 16⁵⁵ Dwie strony medalu – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ Łamigłówka 17⁵⁵ Sensacje XX w. – dokument 18²⁵ Droga do Europy – dokument 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Informacje kulturalne 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20⁴⁰ Pogoda 20⁴⁵ Łamigłówka 20⁵⁰ Ojciec Mateusz – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Halo Polonia – magazyn 22⁴⁵ Trójka w Trójce 23⁴⁰ Operacja Życie – dokument 0¹⁰ Made in Poland – teleturniej 0⁴⁵ Dwie strony medalu – serial 1¹⁰ Łamigłówka 1¹⁵ Sensacje XX w. – dokument 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

ŚRODA 15 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Halo Polonia – magazyn 11⁴⁰ Dwie strony medalu – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Łamigłówka 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ Dom nad rozlewiskiem – serial 13⁴⁵ Nie ma jak Polska – magazyn 14²⁰

Sztuka życia – telenowela 14⁵⁰ Operacja Życie – dokument 15²⁰ Las Story – reportaż 15⁴⁵ Złotopolscy – telenowela 16¹⁰ WOK – Wszystko o Kulturze 16⁵⁵ Dwie strony medalu – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ Łamigłówka 17⁵⁵ Sensacje XX w. – dokument 18²⁵ Załoga Eko – magazyn 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Wilnoteka – magazyn 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20³⁵ Pogoda 20⁴⁰ Łamigłówka 20⁵⁰ Pogoda na piątek – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Reporter Polski – magazyn 22⁴⁰ Kabaretowy Klub Dwójki 23³⁵ Po prostu 0¹⁵ Nie ma jak Polska – magazyn 0⁴⁵ Dwie strony medalu – serial 1¹⁰ Łamigłówka 1¹⁵ Sensacje XX w. – dokument 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

CZWARTEK 16 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁵ Reporter Polski – magazyn 11⁴⁰ Dwie strony medalu – serial 12⁰⁰ Barwy szczęścia – serial 12²⁵ Łamigłówka 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ M jak miłość – serial 13⁴⁵ Pogoda na piątek – serial 14³⁵ Wilnoteka – magazyn 14⁵⁵ Po prostu 15⁴⁵ Złotopolscy – telenowela 16¹⁵ Magazyn 16⁵⁵ Dwie strony medalu – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁴⁵ Łamigłówka 17⁵⁵ Sensacje XX w. – dokument 18²⁵ Kucin Alina 18⁵⁵ Barwy szczęścia – serial 19²⁵ Informacje kulturalne 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20⁴⁰ Pogoda 20⁴⁵ Łamigłówka 20⁵⁵ Komisarz Alex – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Halo Polonia – magazyn 22⁴⁵ Trzeci oficer – serial 23⁴⁰ Nasz Profesor Papieżem – dokument 0⁴⁵ Dwie strony medalu – serial 1¹⁰ Łamigłówka 1¹⁵ Sensacje XX w. – dokument 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

PIĄTEK 17 PAŹDZIERNIKA

8⁰⁰ Pytanie na śniadanie 11⁰⁰ Halo Polonia 11⁴⁰ Dwie strony medalu – serial 12⁰⁵ Na sygnale – serial 12²⁵ Łamigłówka 12³⁵ Wiadomości 12⁵⁰ M jak miłość – serial 13⁵⁰ Komisarz Alex – serial 14⁴⁰ Felieton 14⁵⁰ Naturalnie zakręceny – magazyn 15²⁵ Złotopolscy – telenowela 16⁰⁰ Hala odłotów 16⁵⁵ Dwie strony medalu – serial 17²⁰ Polonia w Komie 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰

Łamigłówka 17⁵⁵ Sensacje XX w. – dokument 18²⁵ Okrasa łamie przepisy – magazyn 18⁵⁵ Na sygnale – serial 19²⁵ Reportaż 19⁴⁵ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20³⁰ Sport 20⁴⁰ Pogoda 20⁴⁵ Łamigłówka 20⁵⁰ Na dobre i na złe – serial 21⁴⁵ Polonia w Komie 22⁰⁰ Reporter Polski – magazyn 22⁴⁰ Ferdydurke – dramat 0⁴⁵ Dwie strony medalu – serial 1¹⁰ Łamigłówka 1¹⁵ Sensacje XX w. – dokument 1⁴⁵ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

SOBOTA 18 PAŹDZIERNIKA

8⁴⁵ Przyjaciele lasu – reportaż 9⁰⁰ Rozrywka 9⁴⁰ Załoga Eko – magazyn 10¹⁰ Świat się kręci 11⁰⁰ Przytłbice i kaptury – serial 12¹⁰ Łamigłówka 12²⁰ Pamiętaj o mnie 12⁴⁰ Ojciec Mateusz – serial 13³⁰ Kucin Alina 14⁰⁰ Na dobre i na złe – serial 15⁰⁰ Ojcowski Park Narodowy – dokument 16⁰⁰ Kulturalni PL 17⁰⁰ Słownik polsko@polski 17²⁵ Łamigłówka 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁵ M jak miłość – serial 18⁵⁰ Rozrywka 19⁴⁰ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20³⁰ Pogoda 20⁴⁵ Londyńczycy II – serial 21³⁵ Pamiętaj o mnie 22⁰⁰ Polacy tu i tam – magazyn 22⁴⁰ Wesele – film 0²⁵ Czołówka pasmowa 0²⁵ Rozrywka 0⁴⁵ Łamigłówka 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁰ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości

NIEDZIELA 19 PAŹDZIERNIKA

8²⁰ Polacy tu i tam – magazyn 8⁵⁰ Felieton 9⁰⁰ Łamigłówka 9⁰⁵ Mama – serial 9⁴⁰ Ziarno 10¹⁰ Alternatywy 4 – serial 11¹⁵ Pamiętaj o mnie 11³⁰ Dolny Śląsk – reportaż 11⁵⁰ Nasz Profesor Papieżem – dokument 12⁴⁵ Pod Tatrami – reportaż 13⁰⁰ Msza Św. – kościół Świętych Polskich Braci Męczenników Bydgoszcz 14²⁵ Rozrywka 15²⁰ Okrasa łamie przepisy – magazyn 15⁵⁰ Alchemia zdrowia i urody 16⁰⁵ Skarby prowincji – reportaż 16²⁵ Ocalony świat 16⁵⁵ Made in Poland – teleturniej 17²⁵ Łamigłówka 17³⁰ Teleexpress 17⁵⁰ M jak miłość – serial 18⁴⁵ Koncert 19⁴⁰ Dobranocka 20⁰⁰ Wiadomości 20²⁵ Sport 20³⁵ Pogoda 20⁴⁵ Ranczo – serial 21⁴⁰ Pamiętaj o mnie 22⁰⁰ Tygodnik.pl 23⁰⁰ Alternatywy 4 – serial 0⁰⁵ Ocalony świat 0³⁰ Skarby prowincji – reportaż 0⁴⁵ Łamigłówka 0⁵⁰ M jak miłość – serial 1⁴⁰ Dobranocka 2⁰⁰ Wiadomości. □

**Arcybiskup Paryża
i Rektor Polskiej Misji Katolickiej
we Francji**

ZAPRASZAJĄ

**25 października 2014 r.
o godz. 10.30**

do udziału

**w uroczystej Mszy św.
w katedrze Notre-Dame
w Paryżu**

pod przewodnictwem

**Jego Eminencji
kard. André Vingt – Trois
Arcybiskupa Paryża**

oraz

**w odsłonięciu
i poświęceniu pomnika
św. Jana Pawła II**

na skwerze Jana XXIII

w obecności

**Pani Anne Hidalgo
Mera Paryża**

